

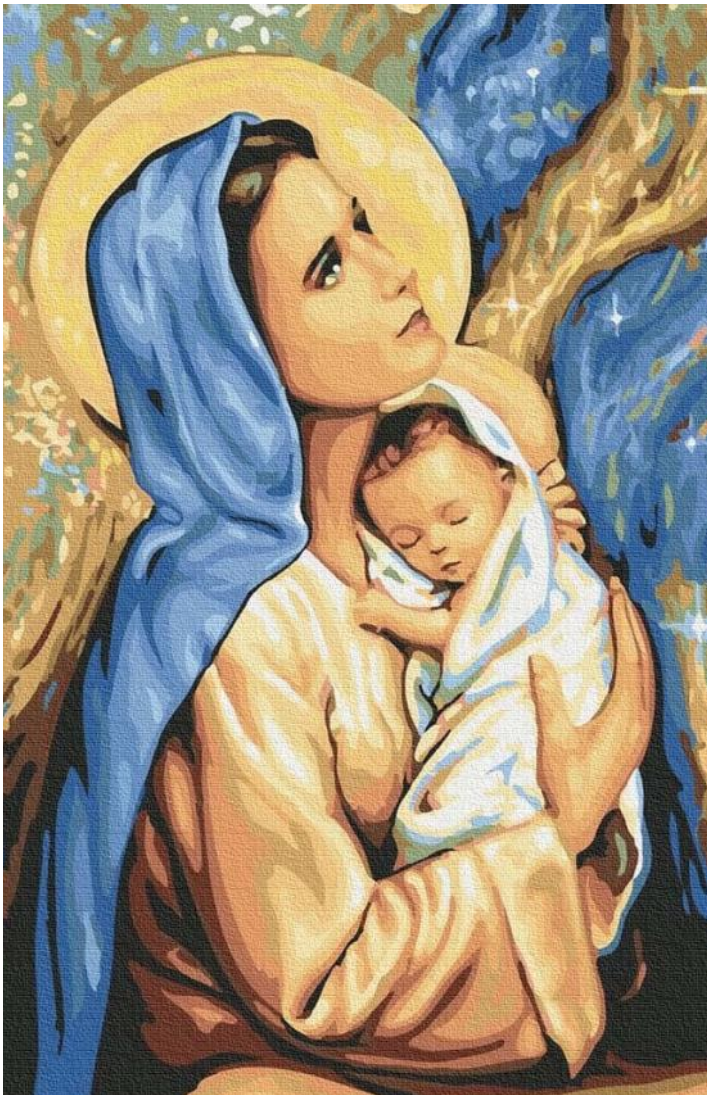
BARKA

MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. ANDRZEJA BOBOLI W SOPOCIE

1 stycznia 2023 - Nowy Rok
Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

NADZIEJO NASZA, SPÓJRZ NA NAS Z LITOŚCIĄ

*Święta Dziewico Maryjo,
Matko Pięknej Miłości!
Strzeż nasze rodziny,
by zawsze trwały w zgodzie,
i błogosław wychowaniu naszych dzieci.*

*Nadziejo nasza, spójrz na nas z litością,
naucz nas iść nieustannie do Jezusa,
a jeśli upadniemy, pomóż nam podźwignąć się
i wrócić do Niego przez wyznanie naszych win
i naszych grzechów w sakramencie pokuty
przynoszącym pokój duszy.*

*Błagamy Cię, udziel nam daru umiłowania
wszystkich świętych Sakramentów,
które jako znaki zbawienia
pozostawił dla nas Syn Twój na ziemi.*

*Wtedy, Matko Najświętsza,
z pokojem Bożym w sumieniu,
a sercem wolnym
od złości i nienawiści będziemy mogli
nieść wszystkim prawdziwą radość
i pokój prawdziwy,
których źródłem jest Twój Syn,
Pan nasz Jezus Chrystus,
który z Ojcem i Duchem Świętym
żyje i króluje na wieki wieków.
Amen.*

św. Jan Paweł II, Guadalupe, 27 stycznia 1979

Minął kolejny rok... Nowy – 2023 niesie nadzieję na lepsze jutro. Wzajemnie życzymy sobie zdrowia, spokoju i pomyślności. I choć dzisiaj w niejednym sercu rodzą się pytania o przyszłość, zechcemy otworzyć się na to, czego pragnie życzyć nam Bóg. Darem, którego potrzeba nam najbardziej, jest Boże błogosławieństwo. Ono przychodzi zawsze, gdy wzywamy z wiarą i ufnością Bożego Imienia. Bo Boże błogosławieństwo to Boża miłość, niosąca pokój serca i prawdziwe szczęście. Boże błogosławieństwo to wreszcie sam Bóg, obecny przy nas w dobrej i złej doli. Dlatego na Nowy Rok życzymy nade wszystko Bożego błogosławieństwa.

W tym numerze najważniejsze wydarzenia
w roku 2022 w naszej parafii – 24 strony

SPOTKANIE Z BOGIEM W JEGO SŁOWIE

MEDYTACJE BIBLIJNE – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Maryja – Matka Syna Bożego i Jego Kościoła

Liturgia rzymska obchodząc dzień oktawy Narodzenia Pańskiego kieruje szczególną uwagą na dziewiczą Matkę Syna Bożego – Maryję: „Wysławiamy macierzyństwo Dziewicy Maryi i uwielbiamy Jej Syna, Chrystusa Pana” – brzmi wezwanie w liturgii godzin.

Tajemnicę święta zgłębiając wychodząc stale od nowa od obrazu Matki. To wciąż nowe spojrzenie możliwe jest dzięki zasadniczemu przekonaniu naszej wiary, że Maryja przyjęła Słowo Boże „corde et corpore” – w swoim sercu i w swoim ciele. Toteż obraz ten w wieloraki sposób może objąć wszystkich wierzących:

– Sam Jezus, odpowiadając w Ewangelii na błogosławieństwo skierowane ku Tej, której łono Go nosiło (Łk 11,27), błogosławił tych, „którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je” (Łk 11,28; por. 8,21; Mt 12, 50; Mk 3,35). Matka Jezusa jest więc obrazem i wzorem tych wszystkich, którzy „wysłuchawszy słowa sercem szlachetnym i dobrym, zatrzymują je i wydają owoc” (Łk 8,15).

– Słowo Boże, które poczęła Maryja, przyjęło w łonie Jej ciała postać odnowionej natury człowieka. Toteż Ta, „przez którą... otrzymaliśmy Dawcę życia wiecznego” - jak mówi modlitwa w jutrzni - jest też w swoim macierzyństwie pierwowzorem Kościoła: przeciw „Kościołowi rozważając Jej tajemniczą świętość i naśladowując Jej miłość oraz spełniając wiernie wolę Ojca, dzięki przyjmowanemu z wiarą słowu Bożemu sam także staje się matką: przez przepowiadanie bowiem i chrzest rodzi do nowego i nieśmiertelnego życia synów z Ducha Świętego poczętych i z Boga zrodzonych” (Konstytucja Soboru Watykańskiego II o Kościele, 64).

Modlitwa końcowa Mszy nazywa też Maryję „Matką Kościoła”. Jest to tytuł nowy w oficjalnym tekście Kościoła. Proklamował go uroczystie papież Paweł VI dnia 21 listopada 1964 r. w przemówieniu na zakończenie trzeciej sesji Soboru Watykańskiego II. Powrócił do niego raz jeszcze w przemówieniu w dziesiątą rocznicę zakończenia Soboru – 8 grudnia 1975 r.: „Skoro Maryja prawdziwie jest Matką Chrystusa według ciała, a Chrystus Głową Kościoła, swego Mistycznego Ciała, to Maryja jest też w sposób duchowy Matką tego Mistycznego Ciała, do którego przynależy w szczególnie sposób sama jako córka i siostra”.

„O cudowna wymiano!”

Centralnym tekstem biblijnym dzisiejszego święta jest bez wątpienia drugie czytanie mszalne: Ga 4,4-7: „Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem...” Wyjaśnia te słowa antyfona do Magnificat w I nieszpórach: „Bóg przez swą wielką miłość, jaką nas ukochał, zesłał swego Syna w ciele podobnym do ciała grzesznego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem”. Narodzenie z niewiasty i poddanie Prawu jest znakiem prawdziwego człowieczeństwa, które przyjął Syn Boży.

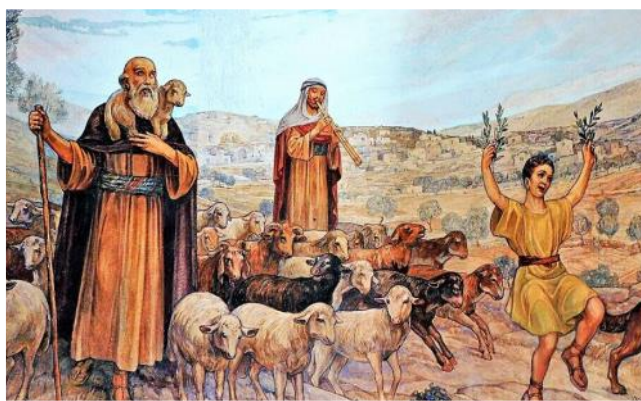
„Maryja jest naszą siostrą, gdyż wszyscy jesteśmy dziećmi Adama” - mówi Atanazy. List do Hebrajczyków stwierdza, że Ten, „dla którego wszystko i przez którego wszystko”, nie wstydi się nazwać nas braćmi swoimi i dlatego jako człowiek z krwi i ciała zakosztował jak my śmierci, „aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli” (Hbr 2,14 n). Aż po śmierć, aż po doświadczenie najsłabszej samotności ludzkiego serca wszedł Syn Boży w nasze ludzkie istnienie, aby nie tylko powierzchownie, lecz aż tam, w głębi ludzkiego serca, zaszczepić niejako swoje synostwo Boże. Tego Ducha, w którym Syn Boży jeszcze na krzyżu wołał z ufnością: „Abba, Ojczy” (por. Łk 23,46), tego Ducha swego Syna Bóg zesłał w nasze serca (Ga 4,5 n), abyśmy mieli udział w synostwie Bożego Syna. I to jest właściwym tematem, niejako samym sercem święta Bożej Rodzicielki: Syn Boży w naszych ludzkich sercach. Tu jest centrum, od którego wychodząc widzimy na nowo obraz Matki: w Jej dziewiczym łonie Syn Boży przyjął ludzką postać, ponieważ przyjęła Ona Słowo Boże całym, niepodzielonym sercem. Stąd też szczególne podkreślenie dziewictwa Maryi w 1. antyfonie nieszpórów, mówiącej o Synu Bożym, który zstąpił ku nam, aby nas pociągnąć ku Sobie: „O cudowna wymiano! Stwórca ludzkości przyjął duszę i ciało, narodził się z dziewicy, a stając się człowiekiem bez udziału ziemskiego ojca, obdarzył nas swoim Bóstwem”.

„Theotokos” - cześć Maryi dzisiaj, Warszawa 1992

PORTRETY BIBLIJNE – Pasterze

Wśród osób, które tłoczą się wokół nowo narodzonego Chrystusa, dostrzegamy grupę pasterzy, będących adresatami jak Maryja, Józef i Zachariasz - "zwiastowania" anielskiego, tym razem mającego miejsce pod osłoną nocy. Na scenę wprowadza ich Łukasz w 2. rozdziale swojej Ewangelii, opisując wydarzenie, które zaważadnęło sztuką w całej jej historii, począwszy od miniatur, poprzez wszelakie Adoracje pasterzy, jak na przykład dzieło Giorgione'a z około 1504 roku, znajdujące się w The National Gallery of Art w Waszyngtonie lub płótno El Greca z lat 1596 -1600 w Muzeul National de Arta al Romaniei w Bukareszcie. Ciekawe, że słowa anioła skierowane do nich stały się w wersji łacińskiej zdaniem wygłaszanym publicznie tuż po wyborze nowego papieża Nuntio vobis gaudium magnum, czyli dosłownie: "ogłaszam wam wielką radość".

Należy zauważyć, że jednym z traktatów Talmudu, obszernym zbiorze dawnych tradycji żydowskich czytamy o pasterzach jako o ludziach "nieczystych" z powodu ich przebywania ze zwierzętami, co sprawiało, że nie mogli świadczyć w sądzie. Ponieważ stale też wkraczali na cudze tereny i dopuszczali się nadużyć wobec cudzych upraw, uważano ich równie za ludzi nieuczciwych. Wyjątkowo niski status społeczny oraz warunki życia były o wiele

mniej idylliczne, niż nam to ukazywali Wergiliusz i Teokryt.

Tradycja chrześcijańska umieściła obozowisko pasterzy asystujących przy narodzeniu Jezusa w dzisiejszej wiosce arabskiej Bet Sahur, położonej trzy kilometry na wschód od Betlejem, w miejscu zwanym "Polem Pasterzy", gdzie w IV - V wieku w bliskości grot używanych przez pasterzy do ich nocnych czuwań zbudowano bizantyjski klasztor. Obecnie wznosi się tam kościół poświęcony w roku 1953, który kształtem przypomina na myśl beduiński namiot,

jego kopuła przepuszcza światło przypominające świecące gwiazdy.

Podczas "zwiastowania" skierowanego do pasterzy podniósł się głos anielskiego chóru, intonującego pierwsze takty Gloria in excelsis, który potem przemienił się w uroczysty hymn pochwalny śpiewany przez wieki podczas Mszy Świętej. Faktem pozostaje, że rodzina w Betlejem otoczona jest przede wszystkim przez pasterzy, odrzuconych przez Sanhedryn, tych "ostatnich", którzy stają się pierwszymi w Królestwie Bożym, uprzedzając powiedzenie drogie Jezusowi: "Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi". (Mt 20, 16).

Św. Arnold Janssen – kapłan niezłomny

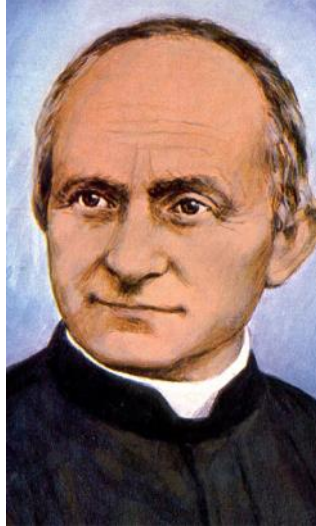
Arnold Janssen urodził się 5 listopada 1837 r. w Goch, w prowincji Pruska Nadrenia, nieopodal granicy niemiecko-holenderskiej. W wieku siedmiu lat rozpoczął naukę w miejscowej szkole podstawowej. Cztery lata później trafił do nowo otwartej szkoły średniej, gdzie mogli dalej się kształcić zdolniejsi chłopcy.

Mając za sobą zaledwie półtora roku nauki, we wrześniu 1849 r., zgłosił się do Gaesdonck, gdzie w byłym klasztorze augustianów założono seminarium dla chłopców z wyższymi klasami gimnazjalnymi.

W 1855 r. udał się do Münster, gdzie zdał egzamin maturalny. Chciał studiować teologię, ale nie miał ukończonych osiemnastu lat, a diecezja Münster miała wystarczającą liczbę kapłanów, biskup Müller zezwolił mu na studia matematyczne. Dwa lata później przystąpił do egzaminów na wyższy stopień nauczycielski, które zdał pomyślnie. Jeszcze przez dwa miesiące słuchał wykładów z teologii w Bonn, po czym przeniósł się do seminarium w Münster. 15 sierpnia 1861 roku otrzymał święcenia kapłańskie.

Zaraz po święceniach rozpoczął pracę w gimnazjum w Bocholt. Prowadził niższe klasy. Uczył matematyki, łaciny, niemieckiego, francuskiego, geografii i kaligrafii. W międzyczasie pracował także jako wikary w Bocholt. W międzyczasie wydał broszury propagujące Apostolstwo Modlitwy, a w roku 1869 mianowano go jego dyrektorem diecezjalnym. W 1873 r. przeniósł się do Kempen, gdzie został duszpasterzem i nauczycielem w liceum sióstr urszulanek. Tam rozpoczął wydawanie miesięcznika „Mały Posłaniec Serca Jezusowego”, który miał pomagać w szerzeniu idei misyjnej. Pismo propagowało misje wewnętrzne, ale wskazywało również na rolę i potrzebę misji zewnętrznych, na posługę duszpasterską wśród emigrantów w USA oraz na doniosłość pracy misyjnej wśród pogan.

W tym czasie dojrzał w nim pomysł wybudowania, na wzór Francji, Anglii, Włoch, pierwszego niemieckiego seminarium misyjnego. Arnold chciał jednak być jedynie inicjatorem i ewentualnie starać się o pieniądze, ale spo-

tkanie z Monsignore Raimondi, prefektem apostolskim z Hongkongu, odbywającym podróż w celu pozyskanie ludzi dla misji chińskich, zmienił radykalnie jego zapatrywanie. I tak zrodził się konkretny plan. Z uwagi na szerzący się Kulturkampf w rachubę wchodziła zasadniczo jedynie Holandia, a dokładniej bliska granicy diecezja Roermond.

W ten właśnie sposób gospoda w Steylu, obok przystani promowej na Mozie, stała się początkiem nowego misyjnego dzieła. Dom misyjny poświęcono w święto narodzin Matki Bożej – 8 września 1875 r. Początkowo funkcjonował jedynie jako dom przygotowujący księży do wyjazdu na misje. Bardzo szybko jednak okazało się, że wspólnie czegoś brakuje – czynnika jednoczącego, a jednocześnie stymulującego. W ten właśnie sposób 15 czerwca 1876 r. podpisano Statuty Domu Misyjnego, zaś Arnold Janssen i Jan Anzer złożyli pierwsze śluby zakonne – czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, zakładając Zgromadzenie Słowa Bożego, znane powszechnie jako werbiści, od łacińskiego verbum, czyli słowo. Stało się ono azyłem dla niemieckich księży katolickich wypędzonych w czasach Kulturkampf.

W roku 1885 Arnold został wybrany dożywotnim przełożonym generalnym zgromadzenia. Cztery lata później – 7 grudnia – wprowadził cztery służące, pomagające dotychczas Siostrom Opatrzności Bożej, do domu opuszczonego przez francuskich kapucynów powracających do ojczyzny. Następnego dnia rozpoczęły one swój postulat, by stać się siostrami misyjnymi, Służebnicami Ducha Świętego. Dokładnie siedem lat później – 8 grudnia 1896 r. – zainaugurowano klauzurową gałąź sióstr misyjnych – Sióstr Służebnic Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji.

W roku 1907 Arnold Janssen podpadł na zdrowiu, głównie z powodu cukrzycy. 30 października 1908 r. dostał pierwszego ataku apopleksji: prawą ręką odmówiła mu posłuszeństwa. W dzień Wszystkich Świętych nie mógł już odprawić Mszy św., a w piątek rano, 15 stycznia 1909 r., odszedł do domu Ojca.

Beatyfikowany został w dniu 19 października 1975 r. w Rzymie. Tam też w dniu 5 października Jan Paweł II dokonał jego uroczystej kanonizacji.

www.missio.org.pl

Św. Henryk z Uppsali – patron Finlandii

Był jednym z gorliwych misjonarzy, którzy szerzyli wiarę chrześcijańską na tych terenach w XII wieku.

W szwedzkiej Uppsali pojawił się około 1153 roku wraz z papieskim legatem, który później sam został papieżem - Hadrianem IV.

Henryk rozpoczął budowę uppsalskiej katedry, której – ze względu na swą męczeńską śmierć – nie zdołał dokończyć. Zrobił to za niego święty król, Eryk IX.

Eryk wraz z Henrykiem brał udział w krucjatach przeciw pogańskim jeszcze wówczas Finom. Podczas jednej z takich wypraw Henryk poniósł męczeńską śmierć. Zginął z ręki Lalliego – człowieka, którego wcześniej ekskomunikował.

Tradycja głosi, iż zdarzenie to miało miejsce na zamrażającym jeziorze Köyliönjärvi. Lalli, nie mogąc ściągnąć

drogocennego, biskupiego pierścienia, odrąbał ponoć Henrykowi palec.

„Kapituła katedry w Abo (Turek) wzięła sobie za herb palec św. Henryka wraz z pierścieniem” – pisał ks. Wincenty Zaleski SDB w publikacji „Święci na każdy dzień”. Dowodził także, iż „kult św. Henryka wprowadził do Polski król Zygmunt III Waza, gdy u Stolicy Apostolskiej wyjednał przywilej, by w liturgicznym kalendarzu polskim znaleźli miejsce także święci Szwecji, jego ojczyzny”.

Grób świętego Henryka znajduje się w Rzymie - w bazylice Santa Maria sopra Minerva.

Co roku, 19 stycznia - gdy przypada liturgiczne wspomnienie patrona - do Rzymu zjeżdża fińska, ekumeniczna delegacja, przyjmowana przez papieża.

kosciol.wiara.pl

ŚWIĘTO OBJAWIENIA PAŃSKIEGO POGANOM - EPIFANIA

Święto Trzech Króli jest jednym z najstarszych świąt w Kościele. Obchodzone je na Wschodzie od III wieku, a na Zachód przedostało się pod koniec IV wieku.

Słowo "Epifania" znaczy "objawienie". Epifania, podobnie jak Boże Narodzenie, przedstawia nam Boga, który staje się widzialnym, z tą różnicą jednak, że teraz nie tylko Żydom, ale i poganom okazuje Bóg Syna swego. Już Izajasz proroczo widzi Kościół pod figurą Jeruzolimy, do której "napływa mnogość pogan, złoto i kadzidło przynosząc". (Iz 60 1-6)

W dzisiejszym dniu czcimy objawienie się Boga w widzialnej postaci. Wcielony Bóg objawił się poganom w osobach Mędrców, narodowi wybranemu przy chrzcie w Jordanie i swoim uczniom przez cud dokonany w Kanie Galilejskiej.

Oficjalna nazwa święta brzmi Epifania. Terminem tym Grecy określali uroczysty wjazd władcy. Święcimy dzisiaj przybycie na ziemię wielkiego Króla, którego panowanie ogarnia nie tylko wszystkie kraje, ale cały wszechświat. Chrystus Król nawiedza dzisiaj swój Kościół - wiekiustą Jeruzolimę, obdarzając ją skarbami łaski. Do Kościoła powołane są wszystkie narody. Cała tradycja chrześcijańska

widzi w Mędrcach ze Wschodu pierwociny narodów pogańskich. Za nimi w bramy Kościoła Chrystusowego wchodzi coraz to nowe ludy. W ten sposób spełnia się proroctwo Izajasza, które czytamy dziś w lekcji mszalnej.

Powołanie do wiary zawiera w sobie powołanie do świętości. Bóg obdarzył nas światłem wiary, "abyśmy się stali uczestnikami dziedzictwa Świętych w światłości". Modlimy się dzisiaj o wierność naszemu powołaniu, która ma nas doprowadzić do oglądania Boga (kolekta).

Dary Mędrców mają znaczenie symboliczne. Oznaczają godność kró-

lewską Chrystusa (złoto), wypływającą z połączenia się natury ludzkiej (mirra) z Boską (kadzidło). Dlatego wyobrażają one samego Zbawiciela.

W kościołach poświęca się dzisiaj te dary oraz kredeę przeznaczoną do oznaczenia drzwi domów inicjałami trzech Mędrców i datą roku. Zwyczaj ten wiąże się z obrzędem ogłaszania w dniu dzisiejszym świąt ruchomych. W pierwsze wielkie święto roku kalendarzowego w katedrach i głównych kościołach po odśpiewaniu Ewangelii kantor ogłasza daty niedziel i świąt okresu wielkanocnego

Sanctus.pl

KALENDARIUM NA STYCZEŃ

LITURGICZNE

- 1.01 – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
- 2.01 – Świętego Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu
- 2.01 – Pierwszy czwartek miesiąca
- 6.01 – Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli). Pierwszy piątek miesiąca
- 2.01 – Pierwsza sobota miesiąca
- 8.01 – Święto Chrztu Pańskiego
- 15.01 – II NIEDZIELA ZWYKŁA
- 17.01 – Świętego Antoniego, opata
- 18.01 – Początek Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan
- 19.01 – Świętego Józefa Stanisława Pelczara, biskupa
- 21.01 – Świętej Agnieszki, dziewicy. Dzień Babci
- 22.01 – III NIEDZIELA ZWYKŁA. Niedziela Słowa Bożego
- 24.01 – Świętego Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła. Zakończenie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan
- 25.01 – Święto Nawrócenia Świętego Pawła Apostoła
- 26.01 – Świętych biskupów Tymoteusza i Tytusa.
XXIII Dzień Islamu w Kościele Katolickim
- 28.01 – Świętego Tomasza z Akwinu, kapłana i doktora Kościoła
- 26.01 – IV NIEDZIELA ZWYKŁA.
- 31.01 – Świętego Jana Bosko

HISTORYCZNE

- 1.01.1973 – wprowadzono system kodów pocztowych
- 4.01.1958 – Prymas Polski bł. kard. Stefan Wyszyński dokonał poświęcenia Seminarium Duchownego w Gdańsku-Oliwie
- 8.01.1918 – prezydent USA Woodrow Wilson przedstawił swój czternastopunktowy plan pokojowy, z których trzynasty mówił o utworzeniu niepodległego państwa polskiego.
- 10.01.1863 – w Londynie otwarto pierwszą na świecie linię metra.
- 15.01.1928 – zainaugurowała działalność rozgłośnia Polskiego Radia w Wilnie.
- 21-22.01 – Dzień Babci i Dziadka
- 22.01.1863 – wybuchło powstanie styczniowe.
- 23.01.2013 – umiera Kardynał Józef Glemp, Prymas Polski
- 27.01.2018 – Denis Urubko, Adam Bielecki, Piotr Tomala i Jarosław Botor przerwali zimową wyprawę na K2 w Karakorum aby wziąć udział w akcji ratowniczej na Nanga Parbat w Himalajach, której celem była pomoc schodzącym ze szczytu Francuzce Élisabeth Revol i Tomaszowi Mackiewiczowi.

Program wizyty duszpasterskiej

Kolęda A.D. 2023

Tegoroczna wizyta duszpasterska czyli kolęda, planowana jest po Nowym Roku. Czas spotkań kolędowych będzie okazją do wspólnej modlitwy, do wzajemnego poznania się, zbliżenia się duszpasterzy do parafian i odwrotnie; będziemy mogli porozmawiać o radościach i troskach naszych parafian oraz o wspólnych sprawach naszej parafialnej wspólnoty.

Program kolędy:

- 1 stycznia (niedziela) – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki – kolędy nie ma
- 2 stycznia (poniedziałek) – ul. Ceynowy - od 17.00
- 3 stycznia (wtorek) – ul. Goyki - od 17.00
- 4 stycznia (środa) – ul. Grunwaldzka - od 17.00
- 5 stycznia (czwartek) – ul. Helska, ul. Królowej Jadwigi - od 17.00
- 6 stycznia (piątek) – Uroczystość Objawienia Pańskiego - kolędy nie ma
- 7 stycznia (sobota) – ul. Bema, ul. Budziszka, ul. Kordeckiego - od 18.00
- 8 stycznia (niedziela) – ul. Fiszera - od 17.00
- 9 stycznia (poniedziałek) – ul. Majkowskiego - od 17.00
- 10 stycznia (wtorek) – ul. Mokwy - od 17.00
- 11 stycznia (środa) – ul. Ogrodowa, ul. Parkowa - od 17.00
- 12 stycznia (czwartek) – ul. Haffnera (nr parzyste od 14 do 44) - od 17.00
- 13 stycznia (piątek) – ul. Haffnera (nr parzyste od 48 do 78 i 79) - od 17.00
- 14 stycznia (sobota) – Aleja Niepodległości (nr nieparzyste od 855 do 863) - od 16.00
- 15 stycznia (niedziela) – Aleja Niepodległości (nr nieparzyste od 865 do 893) - od 16.00
- 16 stycznia (poniedziałek) – ul. Morska - od 17.00
- 17 stycznia (wtorek) – ul. Pokorniewskiego - od 17.00
- 18 stycznia (środa) – ul. Powstańców Warszawy - od 17.00
- 19 stycznia (czwartek) – ul. Pułaskiego - od 17.00
- 20 stycznia (piątek) – ul. Sępia - od 17.00
- 21 stycznia (sobota) – kolęda dodatkowa

Jeżeli ktoś chciałby umówić się w innym terminie, prosimy o kontakt: e-mailowy: swbobola@gmail.com lub telefoniczny (tel. 58 551 50 03)

STATYSTYKI PARAFIALNE

W roku 2022 w naszym kościele:

- Chrzest święty przyjęło 17 dzieci,
- Sakramentalny związek zawarło 16 par
- We Mszy świętej pogrzebowej powierzyliśmy Miłosiernemu Bogu 21 zmarłych
- Do pierwszej Komunii przystąpiło 29 dzieci.

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Andrzeja Boboli w Sopocie

MSZE ŚWIĘTE

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30 9.00 10.30 12.00 13.15 18.00

SOBOTA 18.00 - Msza św. niedzielna

DNI POWSZEDNIE

9.00 18.00

BIURO PARAFIALNE

czynne:

Poniedziałek - 10.00 - 11.00

Czwartek - 16.00 - 17.00

tel. 58 551 50 03

www.swbobola.pl

NABOŻEŃSTWA

Po Mszy świętej wieczornej o godz. 18.00.

- w poniedziałek do św. Andrzeja Boboli
- w środę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
- w piątek do Bożego Miłosierdzia.

I SOBOTA MIESIĄCA – po Mszy św. o godz. 9.00 – nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi z Różańcem wynagradzającym

OSTATNIA SOBOTA MIESIĄCA – po Mszy św. o godz. 9.00 – Różaniec rodziców i dziadków w intencji dzieci i wnuków

SPOWEDŹ

**W dni powszednie 15 minut przed Mszą św. o 9.00 i 18.00.
W niedzielę oraz w sobotę o 18.00 na początku każdej Mszy św.**

KAMIENIE WOŁAĆ BĘDĄ - VII

OBJAWIENIE SIĘ ŚWIĘTEGO MICHAŁA ARCHANIOŁA

TRADYCJA

Był rok, kiedy bogatemu rolnikowi zagubił się najpiękniejszy byk ze stada. Właściciel po długim poszukiwaniu w końcu odnalazł zwierzę, które kłęzczało na szczycie góry, u wejścia do grotty. Chcąc je ukarać, w gniewie chwycił łuk i wypuścił strzałę. Ta jednak, gdy była już blisko zwierzęcia, nagle zawróciła i zraniła właściciela. Oszolomiony tym, co się stało, rolnik udał się do Biskupa. Ten zarządził trzy dni modlitwy i tak samo trzy dni pokuty. Trzeciego dnia biskupowi ukazał się święty Michał Archanioł, który zapewnił go o świętości tego miejsca. Tu zostaną przebaczone ludzkie grzechy, a modlitwy zanoszone do Boga będą wysłuchane. Ponadto polecił, by Hierarcha udał się w góry i poświęcił rzezoną grotę. Biskup jednak odłożył w czasie swoją wyprawę.

Dwa lata później jak podaje tradycja, podczas wojny między Longobardami a Grekami, miasto Siponto zostało w cudowny sposób ocalone od wojsk nieprzyjaciela. Podczas trzech dni zawieszania broni Biskup oddawał się pokucie i modlitwie za przyczyną świętego Michała Archanioła. Trzeciego dnia ukazał mu się Książę Wojsk Niebieskich, który przepowiedział całkowite zwycięstwo.

Rok po tym wydarzeniu miało w końcu nastąpić poświęcenie grotty. Biskup umocniony faktem zwycięstwa i ocalenia miasta, zaplanował uroczystość w najbliższym czasie. Lecz, w tej czynności uprzedził go sam Archanioł Michał. W cudownym widzeniu oznajmił Biskupowi, że on osobiście już to uczynił. I rzeczywiście, gdy biskup wraz z duchowieństwem i ludem przybyli na miejsce, znaleźli kamienny ołtarz przykryty szkarłatnym suknem, a nad nim krzyż. Od tego momentu grotę określa się mianem „Niebiańskiej Bazyliki”, gdyż jako jedyna na świecie nie została poświęcona ręką ludzką.

HISTORIA

Kult związany z górą Archanioła rozpoczął się w V wieku i trwa nieprzerwanie do dzisiaj.

Staje tu przed nami święty Michał Archanioł i mówi o tym, co najważniejsze: „Któż jak Bóg”. Uświadamia nam, że bez Boga nie da się konstruować życia.

WSPŁCZESNOŚĆ

Na główny dziedziniec Sanktuarium prowadzi żelazna brama. Tam uwagę przykuwa majestatyczna dzwonnica zwana wieżą andegaweńską. Nazwa pochodzi od imienia fundatora Karola I Andegaweńskiego. Budowę rozpoczęto w 1274 roku. Idąc dalej, po kamiennych schodach wykutych w masywnych murach można wejść na jej szczyt.

Podwójne wejście do Sanktuarium ozdobione jest bogato dekorowanymi portalami. Na lewym portalu jest napis: „Przejmujące jest to miejsce. Jest ono domem Bożym i bramą nieba”. Prawy zaś portal przypomina wydarzenia cudownego poświęcenia miejsca przez samego Archanioła Michała: „Poświęcenie tej Bazyliki nie jest ważną sprawą. Tym, który ją wybudował, sam ją poświęcił i konsekrował”.

Z przedsionka do grotty prowadzi 86 stopni schodów. Kończy je portal zwany „Bramą Byka”. Widnieje nad nim fresk przedstawiający scenę pierwszego objawienia.

Aby znaleźć się w grocie, trzeba przejść wewnętrzny dziedziniec. Zamykają go monumentalne drzwi z brązu z 1076 roku, złożone z 24 tablic przedstawiających biblijne

sceny z Aniołami, a także wyobrażenia objawień Michała Archanioła.

Niebiańska Bazylika jest tajemnicza i majestatyczna. Składa się z dwóch części: pierwszej murowanej, drugiej - dużej wapiennej grotty. Grota ta jest dziełem natury. Ukończenie budowy nawy murowanej datuje się na rok 1237 lub 1297.

Surowość zimnych wapieni rozświetla figura Michała Archanioła. Jest ona ustawiona w miejscu centralnym jaskini. Marmurowy posąg wyrzeźbiony został przez Andrzeja Contucciego. Pochodzi z 1507 roku. Ma 130 cm wysokości.

Wykonany został z białego marmuru.

Michał Archanioł jest przedstawiony jako wojownik w stroju rzymskiego legionisty. Pod jego stopami leży pokonany Szatan. Tu Szatan przedstawiony jest pod postacią potwora o twarzy małpy i z ognem węża.

Twarz Archanioła jest młodzieńcza - pełna mocy i pokoju. W prawej ręce trzyma miecz gotowy do uderzenia.

SŁOWO DO PRZYSZŁYCH PIELGRZYMÓW

Polscy Księża ze Zgromadzenia Michalitów czekają na Ciebie - Drogi Czytelniku każdego roku szczególnie w czasie od maja do października.

Centralne uroczystości odpustowe obchodzone są na Monte Sant'Angelo 8 maja i 29 września. Obchody 29 września mają bardziej uroczysty charakter. Tydzień wcześniej mieszkańcy miasteczka Mont'Angelo mają wolne od pracy. W samo święto, podczas uroczystych niesporów kustosz Sanktuarium wyjmuje z figury Michała Archanioła miecz, z którym wyrusza uroczysta

procesja ulicami miasta. Niesiona jest też replika figury. Pięknym zwyczajem jest przebieranie chłopców za świętego Michała.

SŁOWA DUCHOWEGO WSPARCIA

„Bramy piekielne nie przemogą Kościoła, ale to nie znaczy, że jesteśmy wolni od pokus i od walki przeciw zasadką Złego. W tej walce Archanioł Michał stoi u boku Kościoła, aby go bronić” - powiedział to św. Jan Paweł II w roku 1978 w Sanktuarium Anielskim.

NASI ŚWIĘCI POPRZEDNICZY

Świadomi tego zagrożenia i jednocześnie cudownego orędownictwa Archanioła Michała byli święci, którzy na przestrzeni wieków pielgrzymowali do tego miejsca. Mię-

dzy innymi przybył tu w 1216 roku św. Franciszek z Asyżu, aby uzyskać odpust zupełny. Również do tego Sanktuarium pielgrzymował św. Ojciec Pio, który mieszkał stosunkowo blisko od tego świętego miejsca. Jest to odległość 25 km, którą św. O. Pio pokonał w obie strony pieszo. Dodatkowo św. O. Pio, w formie pokuty wysyłał penitentów do świętego z Sant'Angelo, a po odbyciu pielgrzymki ponownie zapraszał do siebie.

KU PAMIĘCI

W 1886 roku papież Leon XIII po odprawionej Mszy św. trwał na modlitwie dziękczynnej, podczas której miał

widzenie. Następnie udał się pospiesznie do swojego pokoju, skąd wyszedł po trzydziestu minutach z napisaną modlitwą do św. Michała Archanioła, która od 136 lat służy za oręż w walce z pokusami Złego. Modlitwę tę, w dni powszednie odmawiamy po każdej Mszy świętej.

Święty Michał Archanioł pokazuje człowiekowi, że Bóg jest silniejszy niż ludzki grzech; daje nadzieję, że nie ma takiej sprawy, której z Nim nie da się wygrać.

Koniec całego cyklu.

Opracował: Ks. Zygfryd Łazarz Leżański

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

W dniach 18-25 stycznia będziemy się modlić o jedność wszystkich chrześcijan na świecie, by "byli jedno", jak powiedział nasz Pan - Jezus Chrystus. W Trójmieście spotkania w ramach Tygodnia odbywają się w różnych świątyniach chrześcijańskich, co dzień w innej. Nie wszystkie Kościoły uczestniczą w tych corocznych modlitwach. Dokładny program będzie podany dopiero po uroczystości Objawienia Pańskiego tj. po 6 stycznia.

W Sopocie działa 7 parafii katolickich, 1 parafia ewangelicko-augsburska (luteraska), która jest parafią diecezjalną, a także gości wyznawców zboru ewangelicko-reformowanego (kalwińskiego), 1 zbor Kościoła Chrześcijan Baptystów i 1 zbor Kościoła Chrystusowego w Polsce. W Trójmieście są jeszcze świątynia prawosławna, zbor zielonoświątkowców, kościół polskokatolicki, parafia ormiańska, mariawicka, metodystyczna, adwentystyczna i unicka. (opr. WS)

Na zdjęciu obok: Kościół Zbawiciela w Sopocie to eklektyczna świątynia zlokalizowana w Parku Południowym. W bliskiej odległości od plaży oraz mołu. Powstała za sprawą sopockiej gminy ewangelickiej w latach 1913 - 1919. Jego pierwotna nazwa brzmiała „Kościół Pokoju”. Wybudowano go w miejscu niewielkiej kaplicy pochodzącej z II połowy XIX wieku. Powstanie kościoła zainicjowane zostało w wyniku rosnącej ilości mieszkańców miasta oraz coraz większej liczby letników ściągających do rozwijającego się kurortu. Obecnie kościół znajduje się w rękach gminy ewangelickiej.

25
stycznia

700 lat temu pojawia się pierwsza wzmianka o Wilnie

25 stycznia 1323 r. pojawiła się pierwsza wzmianka o Wilnie. Ówczesnie panujący władca litewski Giedymin zawarł ją w liście do papieża Jana XXII, któremu obiecywał przyjęcie chrztu. Wtedy jeszcze do tego nie doszło, ale książęta litewscy coraz jaśniej zdawali sobie sprawę, że pozostawanie ostatnim narodem pogańskim w Europie nic dobrego dla tego narodu nie wróży. Kilka wcześniejszych wzmianek w źródłach ruskich i karaïmskich nie pozwalają na jednoznaczne utożsamienie ich z Wilnem. Stolicą trzynastowiecznego króla Mendoga był Nowogródek, a Giedymin swoją stolicę z Trok do Wilna przeniósł dopiero w XIV w. Oczywiście data 25 I 1323 r. nie jest datą założenia czy powstania samego Wilna, na terenie Wilna ludzie żyli już w okresie mezolitu, jak wskazują odkrycia archeologiczne. We wczesnym średniowieczu (ok. V w.) powstała tu pierwsza osada typu miejskiego, a legendarną stolicę Litwy, Worutę, niektórzy historycy identyfikują z Wilnem, mimo że brakuje na to przekonujących dowodów. W 1387 r. Wielki Książę Litewski i Król Polski Władysław Jagiello zorganizował w Wilnie uroczystość Chrztu Litwy i nadał mu prawa miejskie magdeburskie.

(opr. WS)

Napoleon podczas Marszu na Moskwę, tak zachwyił się Kościołem św. Anny, że gdyby mógł „Na dłoni przeniósł by go do Paryża”.

Z DZIEJÓW PAPIESTWA

Święty Soter

Po trzech Papieżach Wielkich przedstawiamy tych, którzy wywarli znaczący wpływ na rozwój papieżstwa.

Święty Soter to dwunasty z kolei papież.

Urodził się w Fundii w Kampanii we Włoszech jako syn Konkordiusza. Nie wiadomo nic o jego życiu przed wyborem na papieża, który nastąpił w 166 r.

Za pontyfikatu św. Sotera zakazano ludziom niemającym święceń dotykania obrusów i palenia kadzidel podczas nabożeństw. Ustalono, że małżeństwo jest sakramentem tylko wtedy, kiedy zostało pobłogosławione przez kapłana. Za jego czasów wybuchł spór między kościołami wschodnim i zachodnim o datę obchodzenia Wielkanocy, zapoczątkowano też uroczyste obchodzenie Wielkanocy w Rzymie. Podkreślał, że Kościół rzymski jest pełen miłosierdzia i troski o inne kościoły, chociaż działa tylko w katakumbach. Znany był z troski o potrzebujących i pomagania im w potrzebie.

Tradycja mówi, że papież Soter był męczennikiem, ale nie zachowały się na to żadne dowody. Być może był skazany na pracę w kamieniołomach i tam zmarł, około 174 roku. Został pochowany w katakumbach Kaliksta w Rzymie.

Imię Soter pochodzi z języka greckiego: soter – „zbawiciel”

Modlitwa do św. Sotera

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty wybrałeś świętego Sotera, aby przewodził całemu Kościołowi oraz budował go słowem i przykładem, za jego wstawieniem strzeż i kieruj na drogę zbawienia wiecznego pasterzy Kościoła razem z ludem im powierzonym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

PRYMAS KRÓLESTWA POLSKIEGO

Jan Paweł Woronicz

Po Wojciechu Skarszewskim prymasem Królestwa Polskiego został Jan Paweł Woronicz. Urodził się on na Wołyniu w Tajkurach lub Brodowie dnia 28 czerwca 1757 r. Edukację rozpoczął u jezuitów w Ostrogu, tam wstąpił do zakonu odbywając dwuletni nowicjat i roczny kurs retoryki. Kasata zakonu zmusiła go do przejścia do kleru diecezjalnego. Następnie podjął studia w Akademii Wileńskiej, które zakończył z tytułem doktora obojga praw. Dopełnieniem edukacji były studia w latach 1783-1784 w seminarium św. Krzyża ks. ks. Misjonarzy, gdzie studiował teologię. Po święceniach kapłańskich 5 czerwca 1784 r. był kolejno proboszczem w Liwie i kanonikiem kijowskim. Pracował w komisji do spraw religijnych Sejmu Wielkiego. W 1791 został audytorem kurii diecezji chełmskiej, a 4 lata później kanonikiem chełmskim. W czasie trwania Powstania Kościuszkowskiego był komisarzem Komisji Porządkowej Księstwa Mazowieckiego. W 1795 r. objął kanonię warszawską, a w 1797 r. został kanonikiem wrocławskim. Rok 1800 przyniósł poważne zmiany w życiu Jana Pawła Woronicza. Zrezygnował z wszystkich kościelnych funkcji i osiadł w Kazimierzu Dolnym jako proboszcz tamtejszej parafii. Bliskość Puław, gdzie osiedli Czartoryscy, zbliżyła go do tej rodziny. Z Warszawą był związany działalnością m. in. w Towarzystwie Przyjaciół Nauk. Lata 1803-1815 spędził probostwie w Powsinie. W 1806 r. został członkiem Izby Najwyższej Wojennej i Administracji Publicznej. W 1808 r., po utworze-

niu Księstwa Warszawskiego, został mianowany członkiem Rady Stanu, a w 1810 r. członkiem Sekcji Spraw Wewnętrznych i Obrządków Religijnych. W 1812 r. przystąpił do Konfederacji Generalnej Królestwa Polskiego. W 1815 r. został mianowany przez cara Aleksandra I biskupem diecezjalnym krakowskim i senatorem Królestwa Polskiego, a w 1827 r. arcybiskupem meopolitą warszawskim i prymasem Królestwa Polskiego. W 1828 był członkiem Sądu Sejmowego, mającego osądzić osoby oskarżone o zdradę stanu. 24 maja 1829 r. odbyły się uroczystości koronacyjne Mikołaja I, którym przewodniczył Prymas. Car Mikołaj I koronował się (wzorem Napoleona) na króla Królestwa Polskiego, sam sobie nałożył koronę, Prymas tylko mu ją podał.

Nocą 6/7 grudnia 1829 r. Jan Paweł Woronicz zmarł. Spoczął w katedrze wawelskiej, jego pogrzeb zgromadził liczne tłumy i był wielką manifestacją patriotyczną.

Prymas był też znany jako poeta, jego najpopularniejsze utwory to Zjawienie Emilki (1796/1797), Świątynia Sybilli (1801 - utwór zadedykowany księżnej Izabeli Czartoryskiej) i Hymn do Boga (15 V 1805).

Odnaczony Orderem Świętego Stanisława I klasy w 1815 r. i Orderem Orła Białego w 1829 r.

SANKTUARIA MARYJNE W POLSCE

Ludźmierz

Sanktuarium Matki Bożej Królowej Podhala w Ludźmierzu jest jednym z najważniejszych maryjnych ośrodków pielgrzymkowych w archidiecezji krakowskiej. To duchowa stolica Podhala – duchowa stolica górali. Od wieków przybywają tu wierni z Podhala i z najdalszych zakątków Polski, a także Słowacji i Węgier, aby przed cudowną figurą Gaździny Podhala szukać pocieszenia i prosić Maryję o Jej opiekę.

Historia sanktuarium w Ludźmierzu sięga 1234 roku i nierozdzielnie wiąże się z historią rodu Gryfitów. Wtedy to Teodor Gryfita, wojewoda krakowski, otrzymał od księcia krakowskiego Henryka Brodatego dokument, na mocy którego otrzymał on przywilej prowadzenia akcji kolonizacyjnej na Podhalu – nad rzekami Biały i Czarny Dunajec, Lepietnica, Rogoźnik oraz w okolicach Szczyrzyca. W 1234 roku, po uzyskaniu stosownego zezwolenia i błogosławieństwa od biskupa krakowskiego Wisława, rozpoczęto w Ludźmierzu wznoszenie modrzewiowego kościoła, by szerzyć na tych terenach wiarę. W tym właśnie celu Teodor Gryfita sprowadził do Ludźmierza cystersów z Jędrzejowa (rodowej fundacji Gryfitów). Wkrótce po wykończeniu kościoła, obok świątyni stanął niewielki klasztor cystersów wraz z budynkami gospodarczymi. Ze względu jednak na surowy klimat, powodzie oraz częste napady zbójckie i najazdy Tatarów, w 1245 roku zakonnicy przenieśli się do Szczyrzyca. Do 1824 roku funkcję duszpasterską sprawowali specjalnie delegowani zakonnicy, przekazując ją pod zarząd diecezji tarnowskiej, a następnie w 1881 roku diecezji krakowskiej.

Z cystersami należy także wiązać początki kultu Matki Bożej w Ludźmierzu. Kult łaskami słynącej figury Matki Bożej Ludźmierskiej rozwijał się na Podhalu stopniowo, począwszy od średniowiecza. Wyraźny rozwój kultu Matki Bożej w łaskami słynącym wizerunku Gaździny Podhala nastąpił w okresie odnowy potrydenckiej. Potwierdzeniem tego kultu są zapisy w XVII i XVIII-wiecznych wizytacjach biskupich i dziekańskich. W dokumentach powizytacyjnych dziekana Zaskalskiego z 1765 roku czytamy: „W bocznym ołtarzu po stronie Ewangelii istnieje połączona drewniana rzeźba Matki Boskiej, trzymającej na ręce Pana Jezusa wielkimi od wiekopomnych czasów łaskami słynąca”. Ruch pielgrzymkowy do Ludźmierza w drugiej połowie XVIII w. był już tak duży, że w 1776 r. władze diecezji zgodziły się, aby cudowna figura Matki Bożej Ludźmierskiej została umieszczona w ołtarzu głównym. W 1795 r. specjalnie dla figury wzniesiono rokokowy ołtarz. Podczas głównego odpustu „w dniu 8 września gromadzi się tutaj do 20 000 górali z całego Podhala, a wszystkie okoliczne drogi pełne są ich białych furek. Władysław Orkan w wierszu „O Janku i Liptaku” (1903 r.) wyznał Gaździnie Podhala: „Panno Ludźmierska, ucieczko ludzi. Więcej biednych jak grzesznych, Ty, co po mlecznej chodzisz drodze – Królowo basni... Mocniejsza od Odrowąskiej, Od Kalwaryjskiej piękniejsza, Wspomóżże mnie pamięcią. W tym wspomnianiu Twoich ludzi”.

W latach 1869–77 na miejscu starego, rozebranego kościoła wzniesiono obecną neogotycką, murowaną świątynię. W dniu 15 sierpnia 1890 roku biskup krakowski, ks. kardynał Albin Dunajewski dokonał konsekracji świątyni.

Wielowiekowy kult cudownej figury Matki Bożej Ludźmierskiej i znaczenie sanktuarium w historii Kościoła katolickiego na Podhalu i w archidiecezji krakowskiej zostało wyróżnione aktem Kongregacji Kultu Bożego i Sakramentów Świętych z dnia 22 lutego 2001 r., w którym kościół sanktuaryjny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Ludźmierzu został podniesiony do rangi bazyliki mniejszej. Uroczyste nabożeństwo ogłoszenia tego tytułu odbyło się 18 maja 2001 r.

Cudowna figura Matki Bożej Ludźmierskiej

Najnowsze badania wykazały, że figura Matki Bożej Ludźmierskiej Królowej Podhala została wykonana około 1400 roku. Rzeźba zaliczana jest przez historyków sztuki do typu tzw. „Pięknych Madonn” z tzw. szkoły sądeckiej lub spisko-sądeckiej. Nieznany artysta wyrzeźbił figurę w drewnie lipowym. Połączona rzeźba liczy 125 cm wysokości i przedstawia Matkę Bożą, która w prawej dłoni trzyma berło, zaś na lewej ręce Dzieciątko Jezus. Twarz Gaździny Podhala jest pełna wdzięku i lekko uśmiechnięta.

Na przestrzeni wieków wokół figury Matki Bożej Ludźmierskiej powstało szereg legend, starających się wyjaśnić początki kultu. Pierwsza legenda opowiada o kupcach jadących na Węgry, którym ukazała się postać Matki Bożej. Na miejscu objawienia wzniesiono kościół i umieszczono statuetkę Matki Boskiej. Druga legenda głosi jakoby węgierski kupiec, handlujący winem, jechał na jarmark do Nowego Targu. Na ludźmierskich bagnach i torfowiskach zaskoczyła go noc. Kiedy zaczął się modlić, wzywając Boga na pomoc, ujrzał otuloną w złocistej obłok postać uśmiechniętej Pani. Zachęcała go do podjęcia jeszcze jednej próby wydostania się z grzęzawiska. Wtem konie niespodziewanie nabrały sił i kupiec wyprowadził wóz na trakt. Jechał, prowadzony przez świetlistą postać, która przywiodła go przed kościół w Ludźmierzu. Zrozumiał, że jest to Matka Boża. Kiedy chciał uklęknąć i podziękować, zjawa zniknęła, a w miejscu gdzie klęczał, zaczęło bić źródelko. Kupiec złożył śluby, że przyniesie do kościoła figurkę podobną do Tej, którą spotkał. Złożone śluby widać spодobały się Bogu, bo miejsce to zaczęło sływać łaskami.

Koronacja figury Matki Bożej Królowej Podhala

W 1934 r. proboszcz ludźmierski, ks. Józef Styrylski rozpoczął starania o koronację figury. Niestety wybuch II wojny światowej powstrzymał ten projekt. Ponowne starania o koronację podjął kolejny proboszcz w Ludźmierzu, ks. Leonard Harędziński. Zostały one uwieńczone w dniu 15 sierpnia 1963 roku. Papieskie korony na cudowną figurę Królowej Podhala nałożyli ks. kardynał Stefan Wyszyński oraz ks. biskup Karol Wojtyła. Na zakończenie uroczystości koronacyjnych, czterech biskupów dźwignęło feretron z figurą Matki Bożej Ludźmierskiej, aby procesyjnie wnieść ukoronowany wizerunek do kościoła. W momencie podniesienia feretronu, figura przechyliła się, a z ręki Gaździny Podhala wypadło berło, które pochwycił ks. biskup Karol Wojtyła wykazując się wyjątkowym refleksem. To niezwykłe zdarzenie (zarejestrowane na amatorskim filmie) skomentował wówczas ks. Prymas Tysiąclecia, zwracając się do biskupa Wojtyły słowami: „No Karol, Matka Boża przekazuje Ci władzę”. Kilka miesięcy później (13 stycznia 1964 r.) ks. biskup Karol Wojtyła został mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim, a 15 lat później został wybrany następcą św. Piotra.

I Sejm konwokacyjny

W roku 1572 zmarł ostatni władca z dynastii Jagiellońców Zygmunt August. Rzeczpospolita stanęła przed koniecznością wyboru nowego monarchy. Konwokacja (z łac. con "współ" i vocatio "wzywanie") - nowa formuła zgromadzenia obradującego bez króla - nie tylko miała ustanowić zasady elekcji nowego władcy. Stało przed nią zadanie o wiele poważniejsze. Balansując na granicy obyczaju politycznego, zwołano ją, aby zażegnać potężny kryzys, jaki wstrząsnął Rzeczpospolitą po śmierci króla.

6 stycznia 1573 r. sejm konwokacyjny w Warszawie ustanowił generalne zasady przyszłej wolnej elekcji. Przede wszystkim uchwalili, że odtąd na elekcji króla będzie obowiązywać zasada „viritem”, czyli uczestniczyć będzie mógł osobiście każdy szlachcic, a głosy będą liczone indywidualnie; że „interrexem” będzie prymas, czyli arcybiskup gnieźnieński, będzie on przewodniczył elekcji, mianował i koronował elekta. Marszałek, rywal arcybiskupa do funkcji „interrexa”, będzie ogłaszał zwycięzcę - nowo wybranego króla. Na koniec sejm przyjął ważny dokument, który miał zagwarantować wolność i pokój religijny, akt konfederacji warszawskiej.

Sejm wyznaczył datę i miejsce pierwszej elekcji: kwiecień 1573 r., wieś Kamień pod Warszawą, na prawym (praskim) brzegu Wisły. Szczegółowe zasady, jakie miały obowiązywać na przyszłość, zostały ustalone dopiero w trakcie pierwszej wolnej elekcji.

opr.AS

Halka – 165 lat opery narodowej

Stanisław Moniuszko zaczął komponować swoją najsłynniejszą operę "HALKĘ" w 1846 roku w Wilnie, do libretta autorstwa warszawskiego poety Włodzimierza Wołoskiego, twórcy poematu "Halszka", którego główny wątek stał się podstawą dzieła.

Akcja "HALKI" rozgrywa się na Podhalu pod koniec XVIII wieku. Tytułową bohaterką jest wiejska dziewczyna, uwiedziona przez bogatego panicza Janusza. Owocem ich miłości jest dziecko. Janusz porzuca jednak Halkę i żeni się ze szlachcianką równą sobie stanem. Dziewczyna zjawia się na jego ślubie z zamiarem podpalenia kościoła, ale rezygnuje z tej myśli. Zostawia swoje dziecko w przydrożnej kapliczce, a sama popełnia samobójstwo rzucając się do rzeki.

W początkowej, tzw. wileńskiej wersji, opera składała się jedynie z dwóch aktów. Kompozytor ukończył ją w 1847 roku. Pierwsze jej wykonanie odbyło się w Wilnie, w salonie Müllerów - teściów Moniuszki, w wersji estradowej, w dniu 1 stycznia 1848 roku. Niestety, premiera dzieła spotkała się z niechęcią publiczności i krytyki. Poruszony w dziele wątek niesłubnego romansu chłopki i szlachcica oceniony został jako gorszący. Dopiero w 1857 roku warszawski Teatr podjął próby nad wystawieniem opery, o czym Moniuszko, co ciekawe, dowiedział się z artykułu w gazecie.

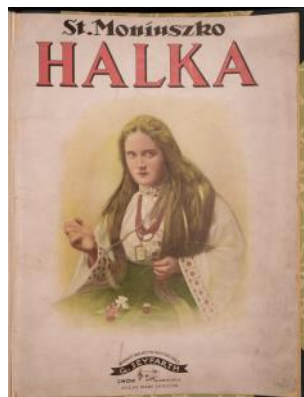
Kompozytor nie tylko żywo uczestniczył w przygotowaniach do warszawskiego wykonania, ale także uzupełnił dzieło o kolejne, większe arie. W rezultacie opera rozszerzyła się do czterech aktów, zmieniona też została partia Jontka - z barytonowej na tenorową. Do nowej, tzw. warszawskiej wersji dołączone zostały najsłynniejsze jej fragmenty: aria Halki "Gdyby rannym słonkiem", aria Jontka "Szumią jodły na gór szczycie", góralskie tańce oraz mazur kończący I akt.

Premiera rozszerzonej "Halki" odbyła się 1 stycznia 1858 roku w Teatrze Wielkim w Warszawie i odniosła

ogromny sukces. Główne partie wykonali: Paulina Rivoli (Halka), Julian Dobrski (Jontek) i Wilhelm Troszel (Stolnik), a całość poprowadził zza pulpitu dyrygenckiego Włoch Jan Quattrini. Reżyserem spektaklu był Leopold Matuszewski, dekoracje przygotował wenecki malarz Antonio Sacchetti, a choreografię Roman Turczynowicz.

Od czasu warszawskiej premiery powodzenie "Halki" rosło z każdym dniem. Dla Moniuszki otworzyła się droga kariery - stał się nie tylko ulubionym kompozytorem Warszawy, ale także objął stanowisko dyrygenta Teatru Wielkiego, a później jego dyrektora, zaś w 1866 roku został profesorem harmonii i kontrapunktu w Instytucie Muzycznym w Warszawie. "Halka" wystawiana była prawie w każdym teatrze w kraju - do 1900 roku w samej Warszawie odnotowano pięćset jej przedstawień, dziś natomiast liczba ta wzrosła do ponad dwóch tysięcy. Setki razy pokazywały ją też teatry w Bytomiu, Wrocławiu i Poznaniu, trafiła również na sceny zagraniczne, m.in. Pragi (1868 roku, pod dyktando Bedřicha Smetany), Moskwy (1869), Mediolanu (1903), Wiednia (1926), Belgradu (1933), Zagrzebia (1934), Hamburga i Zurychu (1935), Berlina i Helsinek (1936), a po II wojnie światowej - Hawany, Meksyku, czy Osaki. Na przestrzeni lat w głównych rolach wystąpili tak wybitni artyści, jak: jako Halka - Janina Korolewicz-Waydowa, Maria Mokrzycka, Antonina Kawecka, Maria Fołtyn - niestrudzona propagatorka „Halki” na świecie, Barbara Zagórzanka, a w partii Jontka -, Ignacy Dygas, Stanisław Gruszczyński, Bogdan Paprocki, czy Wiesław Ochman.

"Halka" uznawana jest za pierwszą polską operę narodową. O jej wyjątkowym znaczeniu stanowi przede wszystkim realistyczna wymowa społeczna: ustanowienie chłopskiej pary jako bohaterów oraz podjęcie wątku wyrażonej im krzywdy było śmiałym posunięciem i wywołało żywe reakcje w społeczeństwie.

Sejm podjął uchwały ustanawiające patronów roku 2023

20 kwietnia 2023 r. przypada 150. rocznica urodzin **Wojciecha Korfanteo** – „jednego z ojców naszej niepodległości, wielkiego syna śląskiej ziemi”. Korfanty był na stałe związanym z chrześcijańską demokracją „wybitnym politykiem, myślicielem społecznym i publicystą” Jeszcze przed odzyskaniem niepodległości, jako poseł do niemieckiego Reichstagu głośno żądał przyłączenia do Polski ziem zaboru pruskiego, w tym Górnego Śląska. W czasach II Rzeczypospolitej był członkiem Naczelnej Rady Ludowej, kierującej zwycięskim Powstaniem Wielkopolskim, a następnie dyktatorem III Powstania Śląskiego, w wyniku którego najbardziej uprzemysłowione tereny Górnego Śląska stały się częścią Polski. W drugiej połowie 1923 r. był wicepremierem rządu Wincentego Witosa, zaś w okresie sanacji stał w opozycji, czego wynikiem była przymusowa emigracja i pobyt w więzieniu. „Zawsze wierzył w Polskę, dla której poświęcił całe swoje życie”.

W 2023 r. przypada 150. rocznica śmierci **Pawła Edmunda Strzeleckiego**. Był on wybitnym badaczem, podróżnikiem, odkrywcą i filantropem. Jako pierwszy Polak okrążył indywidualnie kulę ziemską w celach naukowych. Jego podróż dookoła Ziemi rozpoczęła się w 1834 r. Najpierw badał tereny dzisiejszych Stanów Zjednoczonych, Kanady i Meksyku – nad jeziorem Ontario odkrył do dziś eksploatowane złoża rud miedzi. Kolejne badania prowadził w Ameryce Południowej: w Brazylii, Urugwaju i Chile. Kolejnymi eksplorowanymi przez Pawła Edmunda Strzeleckiego rejonami były Polinezja i Hawaje oraz Australia, Nowa Zelandia i Tasmania. Tam również dokonał wielu odkryć: badał Wielkie Góry Wododziałowe, a najwyższy szczyt kontynentu australijskiego nazwał Mount Kościuszko, na cześć przywódcy insurekcji z 1794 r. Odkrył i nazwał także najżyźniejszy rejon rolniczy Australii – Gippsland. Po powrocie do Europy w 1843 r. opublikował wyniki swoich badań. Ostatecznie osiadł w Zjednoczonym Królestwie, gdzie został członkiem prestiżowych towarzystw naukowych, angażował się także w działania dobroczynne, m.in. działając na rzecz dożywiania dzieci w okresie Wielkiego Głodu w Irlandii.

W przyszłym roku obchodzić będziemy 230. rocznicę urodzin **Aleksandra Fredry** – „wywodzącego się ze starej rodziny szlacheckiej o kilkusetletniej tradycji najwybitniejszego polskiego komediopisarza, a także pamiętnikarza, poety oraz żołnierza kampanii napoleońskich” Jak zaznaczyli posłowie, Fredro jako 16-letni chłopiec wstąpił na ochotnika do armii Księstwa Warszawskiego, dowodzonej przez księcia Józefa Poniatowskiego. Był uczestnikiem wyprawy na Moskwę w 1812 r., a za męstwo został odznaczony orderami *Virtuti Militari* oraz Legii Honorowej. Jednak najbardziej znany jest z twórczości literackiej. Był twórcą oryginalnej polskiej komedii, autorem kilkudziesięciu utworów scenicznych wystawianych w teatrach Warszawy, Krakowa i Lwowa. Zadebiutował w 1815 r. jednoaktówką „Intryga na przedce czyli nie ma złego bez dobrego”. Największe komedie to: „Śluby panienske czyli magnetyzm serca”, „Zemście”, „Pana Jowialskiego” a także bajki i wiersze dla dzieci: „Małpa w kąpielu”, „Paweł i Gawel”, „Osiołkowi w żłoby dano”.

Rok 2023 będzie rokiem sześćdziesięciolecia śmierci **Aleksandry Piłsudskiej**, z domu Szczerbińskiej – działaczki niepodległościowej, członkini Polskiej Organizacji Wojskowej i Polskiej Partii Socjalistycznej, odznaczonej za mę-

stwo orderami *Virtuti Militari*, Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Niepodległości. Działała w Organizacji Bojowej PPS, była też działaczką społeczną, współpracowała ze Związkiem Strzeleckim. W czasie I wojny światowej wstąpiła do Legionów Polskich, była komendantką kurierów legionowych. Za działalność w POW aresztowana i internowana w Szczypiornie. W 1918 roku urodziła córkę Wandę, a w 1920 – Jadwigę. W 1921 r. wzięła ślub z Józefem Piłsudskim. Sejm w uchwale podkreślił zaangażowanie Aleksandry Piłsudskiej w działalność społeczną: pomoc dla sierot, organizowanie przedszkoli i szkół dla rodzin wojskowych, wsparcie najbiedniejszych i bezdomnych, tworzenie bibliotek i świetlic dla młodzieży.

„Civis Polonus. Hostem Moscoviensem” – „Obywatel polski, wróg Moskwy” głosi napis na grobie **Mauryczego Mochnackiego** w Auxerre. 13 września 2023 r. przypada 220. rocznica urodzin tego „konspiratora, dziennikarza, krytyka literackiego, pianisty, członka niemal wszystkich ówczesnych tajnych sprzysiężeń przeciw Rosji w Warszawie i żołnierza Powstania Listopadowego, odznaczonego *Virtuti Militari*, wielokrotnie rannego w kolejnych bitwach z Moskalami”. Był uczestnikiem walk pod Olszynką Grochowską, Ostrołęką, Wawrem, Okuniewem i nad Liwcem. Po upadku Powstania zmuszony został do emigracji: carat

skazał go zaocznie na śmierć przez powieszenie. „Tyranii Rosji przeciwstawiał polskie umiłowanie wolności”. „Do dziś wiele z jego diagnoz na temat natury Rosji i jej imperialistycznych dążeń związanych z kulturowym barbarzyństwem nie straciło na aktualności”.

„W listopadzie 2023 r. upływie sto lat od śmierci **Jadwigi Zamoyskiej** – współtwórczyni Fundacji Zakłady Kórnickie, zaangażowanej społecznie patriotki, służebnicy Bożej, poliglotki, autorki spójnego systemu pedagogicznego, założycielki pierwszej w Polsce zawodowej szkoły gospodarstwa domowego i prekursorki myślenia o oświacie w kategoriach zarządzania projektem” Pochodząca z rodu Działyńskich, była żoną i współpracowniczką generała Władysława Zamoyskiego, konserwatywnego polityka związanego z Hotelem Lambert. Założona przez nią w 1882 r. Szkoła Domowej Pracy Kobiet, była „nowoczesną odpowiedzią na ówczesne potrzeby społeczne kobiet”. Dzięki jej wsparciu sukcesem zakończyły się starania jej syna Władysława o odzyskanie dla Polski Morskiego Oka. Z należących do objoga dóbr, na mocy ustawy sejmowej, powstała Fundacja Zakłady Kórnickie. Przyświecało jej motto „Służyć Bogu, służyć Ojczyźnie, służyć Ojczyźnie, służąc Bogu”. Była jedną z pierwszych osób odznaczonych Orderem Odrodzenia Polski.

W roku 2023 obchodzić będziemy stulecie urodzin **Jerzego Nowosielskiego** – „wybitnego malarza, rysownika, scenografa, pedagoga, filozofa, teoretyka sztuki i myśliciela religijnego, uważanego za jednego z najwybitniejszych współczesnych pisarzy ikon”. Urodzony i przez większą część życia związany z Krakowem, a także z Łodzią, Nowosielski uznawany jest za jedną z najwybitniejszych postaci polskiej kultury współczesnej. Nie tylko tworzył sztukę, ale także pisał o niej. Wykonał wyposażenie i polichromie licznych świątyń rzymskokatolickich, grekokatolickich i prawosławnych. Malował także akty kobiece i pejzaże oraz formy abstrakcyjne. „Jego sztuka do dziś uznawana jest za zjawisko unikatowe, łączące w sobie strefę sacrum i profanum”.

Teatr Polski został otwarty 29 stycznia 1913 roku z inicjatywy Arnolda Szyfmana jako jego prywatne przedsięwzięcie. Budynek zaprojektował w 1912 przez prof. Czesława Przybylskiego Pierwszym przedstawieniem w nowo wybudowanym gmachu przy ulicy Karasia w Warszawie był "Irydion" Ignacego Kraszińskiego.

Od początku do Teatru przyciągali widzów wybitni aktorzy - Leon Schiller, Aleksander Zelwerowicz, Jerzy Leszczyński, Kazimierz Junosza-Stępowski, Józef Węgrzyn, czy Stefan Jaracz. Wśród aktorek wyróżniała się żona Szyfmana - Maria Przybyłko-Potocka.

Arnold Szyfman (1882-1967) przez lata swojej pracy w Teatrze Polskim był jednocześnie dyrektorem i kierownikiem artystycznym. Po wybuchu II wojny światowej ratował najcenniejsze elementy wyposażenia i scenografii, pomagał pracownikom znaleźć zatrudnienie na czas bojkotu teatrów niemieckich. Wielokrotnie przesłuchiwany przez gestapo, na pewien czas osadzony w więzieniu, od 1940 roku musiał się ukrywać pod zmienionym nazwiskiem.

W czasie II wojny światowej scenę przemianowano na Theater der Stadt Warschau. W Powstaniu Warszawskim teatr spłonął wraz z cenną biblioteką, zbiorami archiwaliów i scenografii. Ocalała jedynie kolekcja fotografii.

Od początku Teatr Polski wystawiał sztuki polskich

romantyków, dzieła Aleksandra Fredry, klasykę teatru światowego. Na liście występujących aktorów zawsze znajdowały się same sławy. Kolejni dyrektorzy kontynuowali dzieło A. Szyfmana. Po 1957r, kiedy Szyfman uzyskał tytuł dyrektora honorowego, żegnając się z Teatrem Polskim, jego miejsce zajął Stanisław Balicki. Do zasług Balickiego trzeba zaliczyć starannie opracowane tzw. "Listy Teatru Polskiego" towarzyszące każdej premierze.

Bogato ilustrowane zeszyty programy mieściły szkice historyków literatury, krytyków teatru, pisarzy. Potem byli: Jerzy Jasiński oraz Jerzy Kreczmar, Andrzej Krasicki i August Kowalczyk, Kazimierz Dejmek, Jerzy Zaleski i Andrzej Łapicki, Jarosław Kilian a od stycznia 2011 roku Andrzej Seweryn.

Staranny dobór repertuaru sprawiał, że często poziomem i wagą przedstawień Teatr Polski pretendował do roli Teatru Narodowego. Na scenie pojawiały się sztuki Bogusławskiego, Fredry, Słowackiego, Wyspiańskiego, Gałczyńskiego a także Szekspira Moliera i Czechowa.

29 stycznia 2013 roku, Teatrowi Polskiemu nadane zostało imię Arnolda Szyfmana - założyciela i wieloletniego dyrektora sceny.

To jedyny teatr w Warszawie, który przetrwał dwie wojny, mimo, że był bombardowany. Coś niesamowitego tkwi w tym budynku, że stał się symbolem trwałości.

10 lat temu zmarł Maciej Korwin – artysta wielu talentów

Maciej Korwin urodził się w Łodzi 22 lutego 1953 roku. Tam też w 1975 roku ukończył Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera. Swoją drogę zawodową rozpoczął jako aktor Teatru Współczesnego im. Edmunda Wiercińskiego we Wrocławiu. Na deskach tego teatru występował od 1974 do 1979 roku. W latach 1979 - 1985 był aktorem Teatru Powszechnego w Łodzi. Ponadto występował na scenach teatrów w Kaliszu, Opolu i Chorzowie.

W latach 1985-1987 pełnił funkcję Dyrektora Artystycznego Teatru im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu. W tym samym czasie był także Dyrektorem Artystycznym Kaliskich Spotkań Teatralnych - Festiwalu Sztuki Aktorskiej. W kolejnych latach 1987-1991 był Dyrektorem Naczelnym i Artystycznym Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu oraz Dyrektorem Opolskich Konfrontacji Klasyka Polska. Dyrektorem Naczelnym i Artystycznym Teatru Powszechnego w Łodzi był od 1991 do 1995 roku. Był także pomysłodawcą Festiwalu Sztuk Przyjemnych w Łodzi. Dyrektorem Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni został w 1995 roku. Gdyńskim Teatrem kierował przez 18 lat. Niedawno po raz kolejny wygrał konkurs na to stanowisko.

Maciej Korwin był współzałożycielem Stowarzyszenia Dyrektorów Teatrów, członkiem Związku Artystów Scen Polskich, wykładowcą na Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Sprawował pieczę nad Studium Wokalno-Aktorskim w Gdyni. W ostatnich latach prowadził zajęcia ze studentami na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. Z wielki zaangażowaniem zabiegał o uruchomienie nowego kierunku studiów - Wiedzy o teatrze.

Jako reżyser zadebiutował spektaklem „Sługa dwóch panów” Carla Goldoniego, po czym zrealizował około pięćdziesięciu spektakli w Teatrach Łodzi, Kalisza, Opolu, Katowic oraz w Operze Nova w Bydgoszczy i Teatrze Rozrywki w Chorzowie.

W 2005 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 2008 roku Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Do repertuaru gdyńskiego teatru wprowadził światowe hity musicalowe takie jak: „Shrek”, „Grease”, „Spamalot, czyli Monty Python i Święty Graal”, „My Fair Lady”, „Piękna i Bestia”, „Footloose”, „Kiss Me, Kate”, „Dracula”, „Chicago”, „Evita”, „Wichrowe Wzgórza”, plenerowa realizacja „Jesus Christ Superstar”, „Atlantis”, „Szachy”, „Scrooge”. Na gdyńskiej scenie wyreżyserował również spektakle: „Słowa - Jacek Kaczmarski”, „Przejście przez morze - Kolęda”, „Klatka Wariatek” oraz liczne Koncerty Musicalowe i Sylwestrowe.

Przez wiele lat jego realizacje „Kiss me, Kate”, „La Cage aux Folles”, „Chess”, „Memories... vom West End zum Broadway”, „Night Fever” i „Jesus Christ Superstar” prezentowane były z dużym powodzeniem na tournée w Austrii, Holandii, Niemczech, Szwajcarii i Belgii.

W listopadzie 2012 roku obronił doktorat na Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. 6 grudnia 2012 roku wszedł w skład powołanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rady ds. Instytucji Artystycznych jako jedyny przedstawiciel z regionu pomorskiego. Zmarł 10 stycznia 2013 roku w trakcie hospitalizacji w Szpitalu Morskim im. PCK w Gdyni Redłowie. Przyczyną zgonu był zator płucny. Pośmiertnie odznaczony Krzyżem Oficerskim Odrodzenia Polski.

NAJWAŻNIEJSZE BITWY W HISTORII

Bitwa pod Hastings

Data: 14 października 1066

Strony konfliktu: Normanowie I Anglosasi

Dowódcy: Wilhelm Zdobywca I Harold II

Wynik: zwycięstwo Normanów

Wpływ na dzieje świata: najeźdźcy z kontynentu europejskiego opanowali cały kraj, bitwa która ukształtowała średniowieczną Anglię

Była to decydująca bitwa inwazji Normanów na Anglię. Wojska Wilhelma Zdobywcy pokonały Anglosasów dowodzonych przez króla Harolda II.

Bitwa przypieczętowała ostatnią spośród zakończonych sukcesem prób podboju Brytanii. W bitwie została zniszczona większość armii Anglosasów oraz zginął jej król. Dalszy ciąg operacji wojskowych i dyplomatycznych to pasmo osobistych sukcesów Wilhelma. Zamiast szturmować Londyn, spustoszył okolice i czekał na niechybną kapitulację; zamiast ogłosić się królem, poczekał na ofiarowanie mu korony przez witany, a i wtedy udał wahanie. Koronowany został w dzień Bożego Narodzenia w Westminsterze (jego żona, Matylda, została królową Anglii dopiero w maju 1068 roku). Symbolem nowej władzy stała się budowana właśnie cytadela nad Tamizą - złowroga i słynna później Tower of London.

Po początkowym okresie współpracy doszło do po-

wstania anglosaskiego. Walki trwały 3 lata (1067–1070), nim Wilhelm opanował całe królestwo. Osiągnął to, stosując bezwzględnie taktykę „spalonej ziemi”, osadzaniem na stanowiskach ziemskich Normanów i budową mury- wanych warowni na wzór normandzki w punktach strategicznych.

Historia.org.pl

Wysokogórskie Obserwatorium Meteorologiczne na Kasprowym Wierchu ma już 85. lat

O tym, że Kasprowy Wierch to miejsce wyjątkowe wiadomo już od dawna. Dlatego też 23 stycznia 1938 roku otwarto tu uroczyste obserwatorium meteorologiczne, pozwalające obserwować pogodę, zbierać dane i przygotowywać prognozy dla turystów i mieszkańców pobliskich wiosek. Nieprzerwanie, od 85 lat, dostarcza ono wyników pomiarów i badań meteorologicznych. To pierwsza taka placówka w całych północnych Karpatach!

Usytuowanie budynku nie jest przypadkowe. Mieści się on 1 km od granicy między Tatrami Zachodnimi i Wysokimi. Wyjątkowa lokalizacja umożliwia badanie zmian aury i trendów pogodowych w górach wysokich. Obserwatorium zbiera dane dla celów synoptycznych, meteorologicznej i hydrologicznej osłony kraju, opracowań statystycznych i naukowych. Jest również autorem codziennych, górskich prognoz pogody.

Meteorolodzy pracujący na górze mają fantastyczne widoki. Północne okna wychodzą na przepaść i Kocioł Suchy, na południu jest piękna Dolina Cicha. Wschód

słońca podziwia się nad Doliną Stawów Gąsienicowych, a zachody - nad Kotleń Goryczkowym.

Pogoda w górach jest zmienna i bardzo różni się od tego co znamy w dolinach. Wystarczy spojrzeć na dane zebrane przez obserwatorium dla Kasprowego Wierchu:

- średnia roczna temperatura powietrza: -0.7°C
- ciśnienie atmosferyczne
 - o absolutne maksimum: 818,7 hPa
 - o absolutne minimum: 757,0 hPa
- największa średnia prędkość wiatru: 55 m/s
- największa prędkość w porywach: 270 km/h
- najwyższa suma roczna usłonecznienia (w godz.): 1785
- najwyższa średnia roczna temperatura powietrza: 0.7°C
- najniższa średnia roczna temperatura: -2.3°C
- najwyższa suma roczna opadu: 2600.3 mm
- najwyższa miesięczna suma opadu: 651.4 mm
- maksymalny opad dobowy: 232.0 mm
- maksymalna grubość pokrywy śnieżnej: 388 cm
- najwyższa roczna liczba dni z pokrywą śnieżną: 254

SOPOCKIE ULICE

Wejherowska

Ulica o długości 550 m. przecinająca dolną część Doliny Kamienego Potoku, po zachodniej stronie linii kolejowej. Łączy Aleję Niepodległości z pozostałymi ulicami tej doliny: Kraszewskiego, Obodrzyców, Małopolską i Mazowiecką. Zaczęła kształtować się pod koniec XIX w. jako droga prowadząca od skrzyżowania głównego traktu z linią kolejową do warsztatów Augusta Maszyńskiego w sąsiedztwie kolejowej nastawni.

W pierwszych latach XX w. na parcelach przyległych do południowej części ulicy (nr 1, 3 i 5) zbudowano szkołę podstawową z nieotynkowanej cegły oraz dwie wille czynszowe. Wille przy północnej części ulicy powstały w okresie międzywojennym. Środkowa część ulicy została przebudowana w 1970 r. w związku z budową osiedla Brodwin. Urządzono przy niej obszerny zieleniec, a w latach 90 XX w. niewielkie targowisko z drewnianymi pawilonami handlowymi po wschodniej stronie ulicy.

Dawna nazwa ulicy do 1919 r - ul. Potoku Granicznej (Grentzfließstr.), a po 1919 r. - Nowomiejska (Neustaedterstr.).

Uśmiechnij się

Człowiek pyta Stwórcę:

- Co znaczy dla Ciebie, Panie, miliard lat?
- To jak jedna minuta, mój synu.
- Och! A... hm... miliard euro?
- To dla mnie jak jedno euro, drogie dziecko.
- A zatem - pyta człowiek, coraz bardziej zaintrygowany
- czy mógłbyś mi, Panie, podarować zaledwie jedno euro?
- Oczywiście, poczekaj minutę.

Marianie, czy twój wóz zapala przy minus dwudziestu stopniach? - Nie wiem, przy minus dwudziestu stopniach jeszcze nigdy nie udało mi się go otworzyć.

Pewien kawaler chciał, aby komputer znalazł mu doskonałą partnerkę: - Chcę dziewczynę drobną, piękną, uprawiającą sporty wodne i lubiącą przebywać w grupie. Komputer odpowiedział: - Niech się pan ożeni z pingwinem

Zasłyszane
w Parafialnej
Kawiarence...

Jaką kawę najchętniej piją nasi sąsiedzi z północy - Szwedzi?

Prawdopodobnie ze względu na niezbyt przyjazny, chłodny klimat spożycie czarnego naparu w Szwecji jest bardzo duże - na jednego obywatela przypada tam około 8 kilogramów kawy rocznie! Szwedzka kawa ziarnista ze względu na swoją wysoką jakość jest popularna również poza granicami kraju. Kawy sprowadzane są z Afryki i Ameryki Południowej, a następnie przetwarzane w tamtejszych palarniach.

Szwecja - kawa pita z uważnością.

Szwedzka kawa to coś więcej niż tylko gorący napój o pobudzających właściwościach. To cały rytuał mający nawet swoje słowo - fika, znaczy przerwa na kawę z przekąską. Kawa szwedzka to nie tylko ten rytuał, ale również jakość, w tamtym rejonie kawa instant nie jest uznawana za prawdziwą kawę.

Kawa ze Szwecji to naprawdę dobry wybór! Decydując się na szwedzką palarnię możemy być pewni, że efekt w filizance będzie zawsze satysfakcjonujący.

Kochane Babcie, kochani Dziadkowie!
Z okazji Waszego święta
zyczymy Wam wszystkiego, co najpiękniejsze,
Bożego błogosławieństwa, opieki Maryi,
a także dziadków naszego Zbawiciela:
Świętej Anny i Świętego Joachima.
Jednocześnie chcemy
podziękować za Waszą troskę, ciepło i miłość.
Szczęść Boże!

Z ŻYCIA PARAFII ŚW. ANDRZEJA BOBOLI W SOPOCIE

KRONIKA ROKU 2022

Więcej na www.swbobola.pl

Parafialne spotkanie Opłatkowe (6 stycznia)

W Uroczystość Objawienia Pańskiego odbyła się parafialne Spotkanie Opłatkowe wspólnot działających w naszej parafii: Akcji Katolickiej, Wspólnoty Krwi Chrystusa, Służbie Liturgicznej, Zespołowi Muzycznemu oraz wspólnocie Domowego Kościoła.

Przy pięknie przygotowanym stole mogliśmy porozmawiać, pośpiewać kolędy i powspominać. Najmłodsze dzieci z pomocą dorosłych dekorowały różnymi ozdobami przepyszne pierniki. To był bezcenny czas spędzony razem jako wspólnota parafialna.

25 lat w służbie w naszej parafii – Edward Hłasko, kościelny

Szanowny Panie Edwardzie, przed 25 laty rozpoczął Pan pracę na stanowisku zakrystiana w parafii św. Andrzeja Boboli w Sopocie.

W dniu Srebrnego Jubileuszu pragnę w imieniu kapłanów i parafian bardzo podziękować za włożony trud oraz serce w tę niełatwą i bardzo wymagającą postługę.

Żadne słowo nie jest w stanie wyrazić wdzięczności za poświęcony czas w świątyni, postugę, oddanie pełne pokory i miłości względem Boga, Kościoła i ludzi. Niech Bóg Panu wynagrodzi i błogosławi po najdłuższe lata. Z życzeniami Bożego błogosławieństwa, zdrowia i wszelkich łask – Ksiądz Proboszcz ze Współpracownikami i wdzięcznymi Parafianami.

Wizyty duszpasterskie – Kolęda 2022

Tradycyjnie styczeń jest miesiącem wizyt duszpasterskich - kolędy. W tym roku ze względu na stan epidemii nie miała ona tradycyjnej formy. Zaproponowaliśmy dwa rozwiązania. Pierwszą propozycją była indywidualna wizyta w domu po wcześniejszym pisemnym wyrażeniu zgody na spotkanie. Kapłani, odwiedzili około 60 rodzin parafian, którzy zaprosili duszpasterzy do swoich mieszkań. Drugą propozycją było podobnie jak w roku ubiegłym, zaproszenie mieszkańców poszczególnych ulic na wieczorną Mszę św. do kościoła. Od 17 do 21 stycznia (od poniedziałku do soboty) celebrowaliśmy Msze św. z modlitwą i Bożym błogosławieństwem. Wszystkim, którzy skorzystali z różnej formy spotkań składamy gorące podziękowania. Dziękujemy również za wszelkie uwagi, słowa życzliwości i za ofiary złożone na cele parafialne. W sobotę 15 stycznia także kapłani przeżyli spotkanie kolędowe. Naszą plebanię odwiedził Abp Tadeusz Wojda, Metropolita Gdański.

Koncert Kolęd (22 stycznia)

W sobotę 22 stycznia 2022 w naszym kościele mogliśmy przeżyć Misterium Bożonarodzeniowe w wykonaniu dzieci, młodzieży i dorosłych z parafialnego zespołu INVICTUS. Koncert poprzedził krótki wykład ks. infułata Stanisława Zięby na temat kolęd i pastorałek, a śpiew kolęd przeplatany był rozważaniem tekstów biblijnych odczytywanych przez pana Krzysztofa Gordona.

Serdecznie dziękujemy członkom zespołu za zaangażowanie i zorganizowanie pięknego artystycznego i duchowego wydarzenia.

Szlakiem Świętego Jakuba – Kadyny - Jagodnik (5 lutego)

W sobotę 5 lutego 2022 r. odbyła się pielgrzymka kolejnym odcinkiem Pomorskiej Drogi Świętego Jakuba. Tym razem pielgrzymi przeszli etap z Kadyn do Jagodnika. Dystans jaki mieli do pokonania to około 22,5 km. Chętni, którzy zdecydowali się na wspólne wędrowanie spotkali się o godzinie 7.30 przed dworcem PKP w Gdańsku Oliwie. Stąd bussem udali się do Kadyn, gdzie uczestniczyli we Mszy św. celebrowanej w klasztorze franciszkanów. Pielgrzymki organizuje Oddział Morski PTTK wraz z Sopotkim PTTK pod patronatem naszej parafii. Następne etapy odbywały się co miesiąc.

Dzień chorego w naszym kościele i w szpitalu dziecięcym (11 lutego)

W naszym kościele w Dniu Chorego 11 lutego o 9.00 celebrowana była Msza święta w intencji chorych, w czasie której udzieliliśmy sakramentu namaszczenia dla wszystkich, którzy o ten sakrament prosili. Z kolei „Caritas” z parafii Serca Pana Jezusa wraz z naszą parafią przygotowała słodkie upominki dla dzieci i młodzieży ze Szkoły Przychodni w Sopocie w ramach Dnia Chorego. Jak napisał w swoim orędziu papież Franciszek: „Chory jest zawsze ważniejszy od jego choroby (...). Nawet wtedy, gdy nie można wyleczyć, zawsze można otoczyć opieką, zawsze można pocieszyć, zawsze można sprawić, by pacjent poczuł bliskość, która świadczy o zainteresowaniu osobą bardziej niż jej chorobą.

Sobotnia wycieczka ministrantów do Szymbarku i na Wieżycę (19 marca)

U progu wiosny, w sobotę 19 marca, grupa ministrantów wybrała się na wycieczkę na Kaszuby. Celem był CEPR, czyli Centrum Edukacji i Promocji Regionu w Szymbarku oraz największe wzniesienie na Pomorzu - góra Wieżycza. W Szymbarku ministranci mogli zobaczyć m.in. Najdłuższą Deskę Świata, Dom Sybiraka, Bunkier TOW "Gryf Pomorski" oraz Największy Koncertujący Fortepian Świata. Najwięcej emocji dostarczył chłopcom "Dom do Góry Nogami", gdzie na własnej skórze mogli odczuć efekty zawirowań błędniaka. Wyprawa zakończyła się zdobyciem góry Wieżycy (328,7 m n.p.m.), na której usytuowana jest wieża widokowa. Po pokonaniu 182 stopni wznieśli się o dodatkowe 35 metrów i przy słonecznej pogodzie mogli podziwiać piękne widoki.

Nasz zespół muzyczny na rekolekcjach w Kartuzach (27 marca)

Począwszy od niedzieli 27 marca do środy nasz parafialny zespół muzyczny INVICTUS uczestniczył w rekolekcjach wielkopostnych. Odbyły się one w Kartuzach w parafii pod wezwaniem Świętego Wojciecha. Głosił je bardzo popularny ks. Dominik Chmielewski, salezjanin. Był to czas wspólnej modlitwy, rozważania słowa Bożego, adorowania Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Zespół przygotował całą oprawę muzyczną zarówno Mszy świętej, jaki i adoracji.

Pożegnanie Księdza Tyberiusza Kroplewskiego (27 marca)

Po czterech latach posługi proboszcza w naszej parafii, ks. Tyberiusz Kroplewski pożegnał się z naszą wspólnotą parafialną. Decyzją Metropolity Gdańskiego Tadeusza Wojdy z dniem 27 marca 2022 r., ks. Tyberiusz Kroplewski – dotychczasowy Proboszcz naszej parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Sopocie został mianowany proboszczem parafii pw. św. Teresy Benedykty od Krzyża w Gdańsku-Ujeścisku.

Słowa podziękowania wyrazili również parafianie, którzy później mogli pożegnać się z ks. Tyberiuszem w naszej parafialnej kawiarence.

Jednocześnie decyzją Arcybiskupa, nasza parafia będzie zarządzana przez administratora, ks. Wojciecha Lange, dotychczasowego wikariusza.

Indywidualna Droga Krzyżowa - Stacja XI u Boboli (1 kwietnia)

Ponad sto osób wzięło udział w Indywidualnej Drodze Krzyżowej. Uczestnicy w piątek 1 kwietnia 2022 o 22.00 wyruszyli z kościoła św. Brata Alberta na Przymorzu, by w nocy pokonać 20 km trasę drogi krzyżowej. Podczas drogi, pokonywanej własnym tempem w milczeniu, pątnicy modlili się o pokój w Ukrainie, Europie, na świecie i w swoich sercach. Zatrzymywali się w ściśle określonych miejscach rozważając poszczególne stacje, które usytuowane były przy kościołach Gdańska i Sopotu. Jedenasta stacja przypadała na terenie naszej parafii. Uczestnicy najpierw weszli do kaplicy pomodlić się, a następnie mogli posilić się w naszej kawiarence i ogrzać przy kawie i herbacie. Stąd wrócili wzdłuż plaży przez Zaspę do miejsca startu na Przymorze. Serdecznie dziękujemy Joannie i Markowi Piotrowskim za poświęcony czas i serce przy goszczeniu naszych wędrowców.

Rekolekcje Wielkopostne 2022 (2-6 kwietnia)

W V niedzielę wielkiego postu rozpoczęliśmy nasze parafialne rekolekcje. W dniach od 2 do 6 kwietnia Słowo Boże głosił ks. Piotr Wiecki, który zaprosił nas do odkrywania na nowo prawdy, że w Chrystusie jest nasze ocalenie oraz pełnia życia.

Ks. Piotr jest dyrektorem Wydziału Duszpasterstwa Młodzieży oraz Przewodniczącym Rady ds. Młodzieży w Archidiecezji Gdańskiej

Droga Krzyżowa ulicami Sopotu (8 kwietnia)

Tradycją w Sopocie, podobnie jak w wielu innych miastach stało się organizowanie nabożeństw Drogi Krzyżowej ulicami. W atmosferze szumu ulicy, rozświetlonej latarniami i reflektorami samochodów, wierni wyznają swoją wiarę w zbawczą Mękę Zbawiciela. W ostatni piątek przed Wielkim Tygodniem (8 kwietnia 2022) ulicami Sopotu przeszła Droga Krzyżowa. Nasze nabożeństwo rozpoczęło się przy papieskim krzyżu na sopockim hipodromie o godz. 19.30, a zakończyła się przy naszym kościele. Część z wiernych weszła jeszcze do kościoła przyjąć Komunię Świętą.

Jałmużna wielkopostna i pomoc ubogim (kwiecień)

Dziękujemy za wszystkie ofiary składane w ostatnich dniach Wielkiego Postu na potrzeby biednych. Dziękujemy naszej parafialnej Akcji Katolickiej za przygotowanie i rozniesienie świątecznych paczek do najbardziej potrzebujących. Na ten cel przeznaczono ponad 2000 zł. Pozostałe środki (2000 zł) zebrane dodatkowo w Niedzielę Miłosierdzia zasilily działalność Caritas Archidiecezji Gdańskiej, w tym ofiary wojny na Ukrainie.

Na początku kwietnia w naszym kościele mieliśmy możliwość wsparcia siedmiu hospicjów w ramach akcji „Pola Nadziei na Pomorzu”. Na ten zebrałyśmy 1842 zł.

Triduum Paschalne (14-17 kwietnia)

Błogosławieństwo pokarmów w Wielką Sobotę (16 kwietnia)

W liturgii świętowanie Wielkanocy rozpoczyna się już w Wielką Sobotę, a święcenie pokarmów to jeden z gestów, który przypomina o najważniejszym dla ludzkości wydarzeniu, o zmartwychwstaniu Jezusa.. Trudno sobie dziś wyobrazić święta Wielkanocy bez święconego jajka, którym po Rezurekcji dzielimy się w gronie rodziny i najbliższych. Dla chrześcijan jajko to także symbol Paschy. Jajko to twarda skorupa okrywająca powstające życie, które musi przebić się przez tę skorupę. Widać w tym podobieństwo do zmartwychwstania Jezusa, który musi przebić skorupę - grobową skałę, aby żywy, wspinały, przemieniony wyjść na świat.

Misjonarz z Ukrainy – ks. Jakub Dębicki (1 maja)

W niedzielę 1 maja 2022 roku gościliśmy w naszej parafii ks. Jakuba Dębickiego - kapłana naszej archidiecezji, który od 6 lat jest proboszczem w parafii Wszystkich Świętych i Matki Bożej Różańcowej w Nowym Jaryczowie, w obwodzie lwowskim w Ukrainie. Dzielił się z nami doświadczeniem swojej pracy misyjnej w kraju, który niespodziewanie został dotknięty wojną. Wspólnota parafialna, w której posługuje ks. Jakub liczy ok. 65 osób, które gromadzą się na codziennych Mszy św. i nabożeństwach. Ksiądz Jakub podejmuje liczne inicjatywy, które mają na celu pomoc osobom mieszkającym zarówno na terenie parafii jak i wewnętrznym imigrantom przybywającym ze wschodniej części Ukrainy.

Monstrancja „Królowa Pokoju” z Medjugorie (21 maja – 4 czerwca)

Ta niezwykła monstrancja przeznaczona jest do ołtarza w budowanej w Medjugorie kaplicy adoracji - Światowego Centrum Modlitwy o Pokój. Swoim wyglądem nawiązuje do wizerunku Maryi, która pod sercem nosi swojego Syna, Jezusa Chrystusa. Przez dwa tygodnie od soboty 21 maja do soboty 4 czerwca w naszej kaplicy mieliśmy możliwość adoracji Najświętszego Sakramentu w tej właśnie monstrancji.

W roku 2011 monstrancję „Królowa Pokoju”, jako wotum dziękczynne pielgrzymów z całego świata, przekazało do Medjugorie Stowarzyszenie „Comunità Regina della Pace”.

Odpust parafialny (16 maja)

W poniedziałek 16 maja 2022 nasza parafia obchodziła swoje święto. Również cała nasza Ojczyzna modliła się przez wstawiennictwo świętego Andrzeja Boboli, męczennika, ponieważ prze 20 laty został On ogłoszony Patronem Polski. W tym dniu o godz. 18.00 w naszym kościele Mszę Świętą Odpustową celebrował, wraz z sopockimi kapłanami, ksiądz Biskup Wiesław Szlachetka. .

Ustanowienie nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej (28 maja)

W sobotę 28 maja 2022 roku, w kościele pw. Najświętszej Maryji Panny Królowej Polski w Gdyni, ksiądz Arcybiskup promował i udzielił błogosławieństwa 45 nowym nadzwyczajnym szafarzom Komunii Świętej, w tym dwóm naszym parafianom: Panu Leonardowi Kubackiemu i panu Markowi Piotrowskiemu, którzy będą wspierali księży w udzielaniu Komunii Świętej wiernym, a szczególnie chorym.

Wraz z metropolitą gdańskim Mszę św. celebrowali ks. inf. Edmund Skalski, duszpasterz szafarzy w archidiecezji, a także proboszczowie i kapłani z parafii, których pochodzą kandydaci.

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej (11 czerwca)

W sobotę 11 czerwca 2022 o godz. 11.00 w naszym kościele przeżyaliśmy uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. Po raz pierwszy w pełni w Ofierze Mszy Świętej uczestniczyło 29 dzieci. Dzień wcześniej dzieci przystąpiły do Pierwszej Spowiedzi. Dziękujemy Pani Jowicie za przygotowanie dzieci do tych Sakramentów. Dziękujemy rodzicom za przygotowanie naszego kościoła, jak również naszemu zespołowi muzycznemu i służbie liturgicznej za oprawę uroczystości.

Procesja w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (16 czerwca)

"Jestem Osiołkiem na kółkach" - ks. Marek Bałwas (26 czerwca)

W niedzielę 26 czerwca 2022 gościliśmy w naszym kościele ks. Marka Bałwasa, kapłana poruszającego się na wózku inwalidzkim. Ks. Marek Bałwas (ur. 1970) ukończył Wyższe Seminarium Duchowne we Włocławku. Świecenia kapłańskie przyjął w 1998 r. z rąk ks. bp. Bronisława Dębowskiego. Studiował także teologię duchowości na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, uzyskując tytuł licencjata. Był pomysłodawcą muzycznych spotkań z Bogiem w diecezji włocławskiej pod nazwą „Przystanek Jezus”. W 2003 r. uległ wypadkowi, na skutek którego porusza się na wózku inwalidzkim. Ksiądz Marek Bałwas jest duszpasterzem młodzieży – corocznie prowadzi rekolekcje w różnych miejscach kraju, opiekuje się także grupą osób niepełnosprawnych z diec. włocławskiej „Bartymeusz”. Obecnie mieszka w Ciechocinku.

Misjonarz z Kamerunu – brat Łukasz Wierzchowski (10 lipca)

W niedzielę 10 lipca 2022 gościliśmy w naszym kościele brata Łukasza Wierzchowskiego z zakonu Księży Marianów, który od 10 lat posługuje jako misjonarz w Kamerunie. Brat Łukasz dzielił się z nami swoim świadectwem posługi we Wspólnocie Kościoła w Afryce. W swojej krótkiej refleksji wspominał o troskach i radościach życia codziennego na „Czarnym lądzie”. Uwrażliwiał, że misjonarz to nie tylko ten, który jedzie w dalekie kraje aby zapobiegać takim problemom jak głód, brak wody, wyzysk, brak ogólnodostępnej edukacji dla najbiedniejszych, czy różnego rodzaju choroby, lecz przede wszystkim świadek Chrystusa zmartwychwstałego. W domu formacji gdzie posługuje młodzi Kameruńczyki i Rwandyjczycy przygotowują się do tego aby w przyszłości głosić Ewangelię. Prosił przy tej okazji o wsparcie duchowe jak również finansowe.

Wspomożycielka Dusz Czyścowych – S. Anna Czajkowska (7 sierpnia)

W niedzielę 7 sierpnia gościliśmy w naszej parafii s. Annę Czajkowską ze Zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyścowych (WDC), którego charzmatem jest nie tylko niesienie pomocy zmarłym znajdującym się w stanie bolesnego oczyszczenia po śmierci, ale również przypominanie żyjącym, że ich życie nie kończy się z chwilą śmierci, aby mogli w czasie ziemskiej wędrówki bardziej troszczyć się o życie wieczne. W Ewangelii z niedzieli Pan Jezus wzywa nas, abyśmy troszczyli się o Niebo i byli gotowi na przyjście Pana: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze”. Siostra w czasie każdej Mszy świętej przybliżała nam tajemnicę naszego powołania do życia w Niebie i jak możemy się przygotować na spotkanie z Panem.

Odpust w Uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej (15 sierpnia)

Uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej jest świętem naszej zabytkowej kaplicy. Z tej racji mogliśmy skorzystać z łaski odpustu. W kaplicy została odprawiona Msza św. o godz. 19.00, którą zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Z okazji naszego parafialnego święta przygotowaliśmy odpustowe spotkanie przy kawie, herbacie i ciastku Dziękujemy Akcji Katolickiej i harcerkom za przygotowanie poczęstunku, w tym także za przepyszne domowe wypieki.

Nasza kaplica pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny jest najstarszą świątynią w Sopocie. Zbudowana została w czasie zaborów przez Polaków i nazywana była „kaplicą polską”. Ma ona już ponad 150 lat i wymaga gruntownego odnowienia. W tym roku rozpoczęły się prace remontowe. Dziękujemy za wsparcie tego dzieła podczas zbiórki ofiar na tacę oraz przy okazji zakupu kawy i ciastka.

Spotkanie z podróżnikiem – Tadeusz Biedzki (21 sierpnia)

W niedzielę 21 sierpnia 2022 w naszej parafii gościliśmy znanego podróżnika i pisarza pana Tadeusza Biedzkiego. Jest on autorem wielu książek podróżniczych i sensacyjno-historycznych, m.in.: „Sen pod baobabem” – pokazująca Czarny Kontynent bez politycznej poprawności, uznana za Podróżniczą Książkę 2012 roku; „Zabawka Boga” – sensacyjno-historyczna powieść, której akcja toczy się przez 2 tys. lat i znajduje zaskakujące rozwiązanie w XXI wieku; „Dziesięć bram świata”; „W piekle eboli” – reporterska relacja z wyprawy do ogarniętej epidemią eboli Afryki Zachodniej; Został nagrodzony m.in. najważniejszą nagrodą polskiej literatury podróżniczej - Bursztynowym Motylem Arkadego Fiedlera. Jest też jedynym Polakiem, który dotarł do źródła Nigru w Afryce. Wszystkie jego książki były czytane w odcinkach w Polskim Radio.

ks. Jacek Michalak w naszej wspólnocie parafialnej (25 sierpnia)

Ks. Jacek urodził się 22 grudnia 1964 roku w Białymstoku, święcenia kapłańskie przyjął w Gdańsku 27 maja 1989 roku. Przez 8 lat pracował w parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Gdańsku-Dolnym Mieście (ul. Łąkowa). Od 6 lat jest sędzią w Trybunale Metropolitalnym w Gdańsku-Oliwie.

W naszej parafii rozpoczął swoje obowiązki 25 sierpnia jako wikariusz, opiekun Wspólnoty Krwi Chrystusa, Domowego Kościoła oraz jako kapelan Szpitala Reumatologicznego w Sopocie

Przedstawiciele Wspólnoty „Cenacolo” w naszym kościele (29 sierpnia)

W niedzielę 29 sierpnia 2022 gościliśmy przedstawicieli wspólnoty „Cenacolo”. W „Cenacolo” znajduje pomoc wielu młodych ludzi, którzy są zagubieni i niezadowoleni z życia, szukający radości i sensu życia. Ludzie uzależnieniami - od narkotyków, alkoholu, hazardu, komputerów. Na zakończenie Eucharystii dzielili się swoim świadectwem życia - doświadczeniem znalezienia sensu życia oraz walki i wyjścia z uzależnień. Po Mszy św. za dobrowolną ofiarą rozprawdzali, wykonane przez siebie dewocjonalia, książki i kwestowali do puszek, jak również była możliwość indywidualnej rozmowy z przedstawicielami wspólnoty.

Ministrancki spływ kajakowy Radunią (27 sierpnia)

W sobotę 27 sierpnia grupa lektorów i ministrantów wraz z rodzicami wybrali się na spływ kajakowy. Trasa przebiegała rzeką Radunią i Motławą. Rozpoczęliśmy naszą wędrówkę z miejscowości Juszkowo. Musieliśmy w kilku miejscach przenosić kajaki ze względu na elektrownie wodne i próg ma rzecze przy byłej cukrowni w Pruszczu Gdańskim. Po wypłynięciu na Motławę mogliśmy odpocząć oraz posilić się przy ognisku i kielbaskach w miejscowości Krępiec. Po dłuższym postoju ruszyliśmy na zwiedzanie Starego Gdańska, który okazał się nowoczesnym i pełnym życia Grodem nad Motławą. Nasz spływ zakończyliśmy na przystani "Żabi Kruk".

XI Wieczory Muzyczne u św. Andrzeja Boboli (czerwiec-sierpień)

Po raz jedenasty w naszym kościele odbywały się koncerty w ramach tzw. „Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli”. Od czerwca do końca sierpnia odbyło się 9 koncertów. Mogliśmy usłyszeć artystów młodych i dojrzałych, z Polski i ze świata. Jak zwykle Trio Sopot: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Elżbieta Rosińska – akordeon, Anna Sawicka – wiolonczela. Koncerty były dedykowane ważnym rocznicom: m.in. Rocznicy Wybuchu Powstania Warszawskiego, 110 lat Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Sopocie oraz w 150 rocznicę śmierci Stanisława Moniuszki. Organizatorem koncertów jest Pani Anna Sawicka oraz nasza parafia. Patronat honorowy nad tym wydarzeniem muzycznym objął Arcybiskup Tadeusz Wojda - Metropolita Gdański oraz Jacek Karnowski – Prezydent Miasta Sopotu.

"Orla Straż" - Pomagamy ofiarom wojen i terroryzmu (4 września)

W niedzielę 4 września 2022 gościmy w naszym kościele przedstawicieli fundacji „Orla Straż”, która pomaga ofiarom wojen i terroryzmu na świecie, głównie w Iraku, ale też w Egipcie i na Ukrainie. Jej celem jest przywrócenie normalnego życia ludziom, którzy stracili bliskich, dom oraz dorobek życia w wyniku konfliktów zbrojnych oraz ataków terrorystycznych. Świadectwo dawał Dawid Czyż, który jest mieszkańcem Sopotu. Po każdej Mszy prowadzona była zbiórka datków do puszek. Dzięki hojności naszych Parafian i Gości udało się zebrać kwotę 4104 zł. Pieniądze będą przekazane na budowę domu dla wdowy z dziećmi w Górach Sindzar na pograniczu iracko - syryjskim. Orla Straż serdecznie dziękuje za okazane wsparcie.

Pielgrzymka do Królowej Różańca Świętego na Przymorzu (8 października)

Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w V pielgrzymce rowerowej do kościoła Królowej Różańca Świętego w Gdańsku Przymorzu w sobotę 8 października. Na Przymorzu uczestniczyliśmy w Eucharystii i w modlitwie różańcowej w intencji naszej parafii i naszych gości oraz spotkaliśmy się przy stole na małej agapie. Kościół NMP Królowej Różańca Świętego w Gdańsku, zwana także „Okrągłakiem” usytuowany jest w gdańskiej dzielnicy Przymorze. Powstał on w latach '70. XX wieku.

„Wokół wrażliwości religijnej” - Krzysztof Kuczkowski (9 października)

W niedzielę 9 października po wieczornej Mszy św. w kawiarence parafialnej odbyło się spotkanie z Krzysztofem Kuczkowskim, poetą, eseistą, założycielem i redaktorem naczelnym dwumiesięcznika literackiego „Topos”. Spotkanie zatytułowane „Wokół wrażliwości religijnej” dotyczyło m.in. sytuacji artysty wierzącego w rzeczywistości poddanej procesom desakralizacji. Nasz gość podjął próbę odpowiedzi na pytanie jak osobista religijność przekłada się na myślenie o świecie oraz literaturze/sztuce? Liryka Krzysztofa Kuczkowskiego jest świadectwem poszukiwania duchowości w świecie duchowości niesprzyjającym – zmagającym się z kryzysem wiary i chaosem aksjologicznym, kryzysem kultury i odrzucaniem jej chrześcijańskich fundamentów.

Niedziela Misyjna (2 i 23 października)

W niedzielę 23 października 2022 w Kościele Powszechnym Tydzień Misyjny. Jednak w naszej parafii już 2 października modliliśmy się w intencji misjonarzy, a okazją do tego jest obecność w naszej wspólnoty ks. Romana Rusinka, palloty, wieloletniego misjonarza z Rwandy. Misyjny ks. Roman Rusinek święcenia kapłańskie przyjął 8 maja 1993 r. W roku 1995 wyjechał na misje do Rwandy, gdzie pracował do 2001 r. Rok później podjął pracę w Bazylice Matki Bożej Pokoju w Yamoussoukro w Wybrzeżu Kości Słoniowej. Do Ojczyzny powrócił w 2002 roku. Od tego czasu poświęcił się animacji misyjnej w Pallotyńskim Sekretariacie Misyjnym w Ząbkach, pełniąc funkcje rekolekcyjisty i Duchowego Opiekuna Pallotyńskiej Adopcji Serca. Jest wielkim czcicielem Matki Bożej i krzewicielem Jej orędzia z Kibeho. Jest przewodnikiem pielgrzymek do sanktuariów Maryjnych. ”.

Nawiedzenie świętych relikwii Świętego José Sánchez del Río (13 listopada)

W ramach duchowego przygotowania do jubileuszu 25-lecia Akcji Katolickiej, w niedzielę 13 listopada 2022 relikwie św. José Sánchez del Río, młodego męczennika za wiarę z Meksyku, zagosiły w naszej parafii. Święty José Sánchez del Río, 15-letni męczennik za wiarę w czasie powstania meksykańskich cristeros, stał się znany w Polsce dzięki filmowi „Cristiada”. Film ten mieliśmy okazję zobaczyć w środę 9 listopada 2022, o godz. 19.00 w naszej parafialnej kawiarence. W niedzielę nawiedzenia tego świętego męczennika mogliśmy oddawać cześć relikwiom podczas wszystkich Mszy św. a także w czasie nabożeństwa o godz. 17.00 dedykowanego temu świętemu.

Konwent Polonia modlił się w naszym kościele (11 listopada)

W Święto Niepodległości 11 listopada 2022 o godz. 12.00 w naszym kościele była celebrowana Msza święta w intencji żywych i zmarłych członków Korporacji Konwent Polonia. Liturgii przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ks. Jacek Michalak. Konwent Polonia jest najstarszą polską korporacją studencką. Powstał na uniwersytecie w Dorpacie (obecnie Tartu w Estonii), który ze względu na nowoczesny program i niemiecki język wykładowy, szybko stał się miejscem studiów licznych Polaków z zaboru rosyjskiego. Już w 1828r. polscy studenci, za przykładem innych korporacji, powołali do życia własną pod nazwą „Polonia”, zwaną także Konwentem Polonia. Dzięki staraniom wileńskich filistrów Polonia wznowiła działalność w Trójmieście w 1998 r. W 2005 roku otwarto pierwszą powojenną kwaterę w Sopocie.

80. urodziny ks. prałata Zygfryda Leżańskiego (16 listopada)

W środę 16 listopada 2022 wspominaliśmy w liturgii Najświętszą Maryję Pannę Ostrobramską, Matkę Miłosierdzia. W tym dniu ks. Prałat Zygfryd Leżański obchodził swoje 80 urodziny. W czasie Mszy świętej o godz. 18.00 modliliśmy się w intencji Jubilata, a po liturgii wszyscy zostali zaproszeni do świętowania w parafialnej kawiarence.

Drogi Księżne Jubilate, przyjmij najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, szczęścia i sił w pełnieniu duszpasterskiej służby. Oby dobry Bóg pomógł w spełnianiu wszystkich Twoich marzeń. Redakcja „Barki”.

Kapłańskie zmiany na początku nowego roku liturgicznego (27 listopada)

We wtorek 22 listopada w budynku Kurii Metropolitalnej Gdańskiej bp Wiesław Szlachetka w imieniu Metropolity Gdańskiego wręczył czterem księżom dekrety posyłające ich do nowych zadań.

W tym dniu ks. Wojciech Lange, dotychczasowy administrator parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Sopocie, został mianowany, stosownie do kanonu 523 Kodeksu Prawa Kanonicznego, proboszczem tejże parafii a dniem 27 listopada 2022 czyli w I niedzielę Adwentu.

Metropolita Gdański posyłając do nowej posługi życzył obfitości łask Bożych na powierzonym stanowisku, polecając księdza Wojciecha Bożej Opatrzności i opiece Matki Bożej.

Adwentowe „dobre uczynki” - „Tytka Miłosierdzia” i „Pacuszka dla Maluszka”

Dziękujemy Akcji Katolickiej oraz tym wszystkim, którzy włączyli się w świąteczną akcję Caritas pod hasłem „Tytka Miłosierdzia”. W połowie grudnia przygotowane paczki trafiły do osób potrzebujących w naszej parafii oraz do podopiecznych Caritas Archidiecezji Gdańskiej.

W 3. Niedzielę adwentu po każdej Mszy świętej harcerki z naszej 25 Sopotkiej Drużyny Harcerki prowadzą zbiórkę do puszek w ramach akcji „Pacuszka dla maluszka”. Nasza parafia włączyła się w zbiórkę na rzecz dzieci, podopiecznych gdyńskiego Hospicjum św. Wawrzyńca. Zebraliśmy kwotę ponad 15070 zł. Za zabrane środki zostały zakupione najpotrzebniejsze artykuły do działalności hospicjum. 28 grudnia do hospicjum zostały przekazane paczki do hospicjum. Było to 9 300 szt. strzykawek. (Na zdjęciu druhna Helneka) Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.

Diecezjalne spotkanie Wspólnoty Krwi Chrystusa (17 grudnia)

W ostatnią sobotę adwentu odbyło się w naszym kościele diecezjalne spotkanie Wspólnoty Krwi Chrystusa. Gościliśmy członków naszej wspólnoty, jak i regionalną animatorkę Lucynę Witek. Mszę świętą celebrował i wygłosił homilię ks. Jacek Michalak, opiekun wspólnoty w naszej parafii. W świątecznym klimacie spotkaliśmy się w Domu Parafialnym przy ciepłym posiłku, kawie i słodkościach. Ten szczególny czas to przede wszystkim bycie ze sobą, umacnianie się świadectwem wiary oraz dzieleniem się doświadczeniem bycia we wspólnocie. (Ewa Sychowska)

WSPÓLNOTA „MARANATHA” W NASZEJ PARAFII

Łaska i natura

W trzy kolejne niedziele lipca mogliśmy uczestniczyć w spotkaniach prowadzonych przez p. Ewę Kuczkowską z cyklu „Łaska i natura - Trzy warunki szczęścia każdego człowieka”.

Zamysł tych konferencji powstał z inspiracji myślą Św. Tomasza z Akwinu „Łaska buduje na naturze”. Jako osoby wierzące jesteśmy wezwani do pracy nad swoją naturą po to, aby Łaska mogła wydawać w nas jak najobfitsze owoce. W spotkaniach mogliśmy usłyszeć o tym jak pracować nad swoją naturą i żyć pełnią życia? Proponowany cykl, ukazując głębokie powiązania życia psychicznego i duchowego, był zachętą do poszerzania samoświadomości i pracy nad swoją naturą ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności relacyjnych.

Ewa Kuczkowska, doradca psychologiczny, twórca i wykładowca Akademii Dobrych Relacji oraz cyklu prelekcji dla singli.

Msze o dobrego męża i dobrą żonę

W każdą drugą niedzielę miesiąca zapraszamy na Mszę św. z modlitwą za wstawiennictwem św. Józefa o dobrego męża i dobrą żonę. Po Mszy św. o godz. 16.00 odbywa się spotkanie w kawiarence parafialnej.

Kurs „Maranatha”

W naszym kościele po raz kolejny wraz ze wspólnotą Maranatha prowadziliśmy rekolekcje w dniach 30.09-2.10.2022. Kurs Maranatha zwany jest też Rekolekcjami Wyzwolenia w Jezusie Chrystusie. Hasłem rekolekcji są słowa Jezusa „Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32).

Kurs ma na celu doprowadzić do wiary, względnie odnowić wiarę w Jezusa jako Pana i Zbawiciela; nie tylko lepsze poznanie nauki Jezusa, ale chodzi o doświadczenie Boga; to poznanie prawdy, która wyzwala i doświadczenie „ogromu mocy” Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Adoracje pokoju

Wspólnota Maranatha oraz nasza parafia na przełomie czerwca i lipca w kolejne trzy środy prowadziła wyjątkowe adoracje, która rozpoczynały się po wieczornej Mszy Świętej. Mottem były słowa Pana Jezusa „Pokój mój daję Wam!” Adorację poprzedzała krótka katecheza. Dar pokoju serca jest obecnie wyjątkowo potrzebny. Z modlitwą i przesłaniem staraliśmy się dotrzeć do wszystkich tych, którzy potrzebują pokoju dla siebie, jak i tych, którzy gotowi byli nieść go innym. Spotkanie kończyło się indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

PRACE RENOWACYJNE

PRZY KAPLICY WNIEBOWZIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Nasza kaplica pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny jest najstarszą świątynią w Sopocie. Zbudowana została w czasie zaborów przez Polaków i nazywana była polską kaplicą. Ma ona już ponad 150 lat i wymaga odnowienia. Staraniem poprzedniego proboszcza ks. Tyberiusza Kroplewskiego w roku 2022 rozpoczęły się prace remontowe.

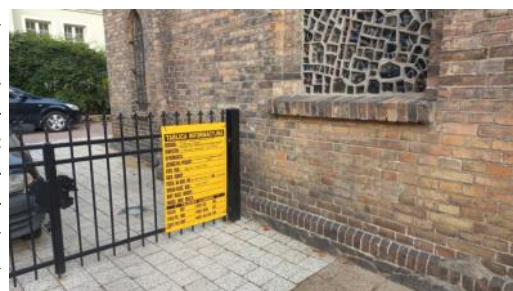
Do tej pory udało się zrealizować: sporządzenie dokumentacji do pozwolenia na budowę wraz z uzgodnieniami konserwatorskimi; zrobiliśmy izolacje przeciwwilgociową przez iniekcję ciśnieniową ścian osłonowych; osuszenie części fundamentów oraz ściany zewnętrznej prezbiterium przez obniżenie poziomu terenu.

Planowane najbliższe prace: wykonanie nowej opaski z kruszywa przy ścianie prezbiterium; poprawa nieszczelnej sieci deszczowej przy ścianie prezbiterium; zwalczanie szkodników drewna konstrukcji dachu; naprawa elementów konstrukcji dachu; wymiana opierzenia, rynien i rur spustowych; oczyszczenie elewacji ceglanej i uzupełnienie

ubytków; wykonanie nowej wentylacji, spełniającej aktualne wymogi; wymiana instalacji elektrycznej i nagłośnieniowej; izolacja termiczna podłogi, stropu i okien witrażowych; wykonanie nowej instalacji grzewczej i posadzki; remont tyków wewnętrznych; wykonanie nowego ołtarza adoracji.

Staramy się o wsparcie instytucji państwowych oraz lokalnych, ale także potrzebujemy środków własnych.

Wszyscy, którzy chcieliby wspomóc to dzieło mogą to uczynić składając ofiarę na specjalne parafialne konto bankowe: 26 1240 1242 1111 0011 1439 7419. Wszystkim dotychczasowym dobrodziejom składamy serdeczne Bóg zapłać!

Miesięcznik „Barka” redaguje zespół Akcji Katolickiej pod opieką ks. Wojciecha Lange

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Andrzeja Boboli, ul. Powstańców Warszawy 15, 81-718 Sopot

Kontakt: tel. 58 551 50 03 www.swbobola.pl email: swbobola@gmail.com

Nr konta: 95 1240 1242 1111 0010 7801 6812 - na cele kultu religijnego